

ЯК ВЫСКОЧЫВ ВОРОБІ^{ЕЙ}

Песні, колыханкі, забаўлянкі і вылічанкі
белорускіх діті з Пудляшша

Рысункі
Мірослаў Здрайкоўскі

Об'еднаньне
Музей Малой Батькувщины ў Студзіводах
2008

Wybór tekstów i redakcja:
Elżbieta i Doroteusz Fionikowie

Rysunki:
Mirosław Zdrajkowski

Konsultacja:
Maria, Mikołaj i Aleksander Zdrajkowscy
Maksim i Ilja Fionik

Opracowanie typograficzne:
Adam Pawłowski

W zbiorze wykorzystano materiały zarejestrowane przez Annę Fionik, Irenę Ignatowicz, Stefana Kopę, Antoninę Kunę, Lidię Martyniuk, Anatola Martynowicza i zespół Żemerwa

**Publikację zrealizowano przy wsparciu finansowym
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji**

Wydawca: Stowarzyszenie Muzeum Małej Ojczyzny w Studziwodach,
17-100 Bielsk Podlaski, tel. 085 730 77 35, ul. Leśna 13, e-mail: dfionik@o2.pl

© Stowarzyszenie Muzeum Małej Ojczyzny w Studziwodach, 2008
© Mirosław Zdrajkowski, 2008

ISBN 978-83-925074-4-4

Wydanie I

Druk:
ORTHDRUK
Białystok, ul. Składowa 9
tel. 085-742-25-17

Слово од складальнікув

Оддаем в Вашы руکі пэршы, ілюстраваны зборнік фольклёру, які адрэсуем беларускім діетям з Пудляшша. Зборнік нэзвычайны. Тут нэ толькі чудны тэксты, створоны поколенямі нашых зэмлякуов. Тут таксамо прэчудны малюнкі, якіе повінны допомогчы одчуті хоруство нашай малуі батькувшчыны.

Наша малая батькувшчына – Пудляшшэ – разностайна. Таксамо Белорусы, якіе тут жывут здавна, залежно од околіць, мают разны традыцыі, звычаі, мову. Белорусы с-пуд Белостока, Городка чы Сокулкі говорат інакш чым іх браты од Бельска, Гайнувкі і Семятыч. Мова пэршых блізька на тэпэрышню літэратурну, у другіх жэ – на давню літэратурну мову, якую называем старобелорускую. Тутэйшы людэ звут еі простою, своею, руською мовою, часом і пудляшскою. Тому Белорусы з-над Нарвы, Локніці, Орлянкі, Нурця чы Буга мают вэлікі гонор, што заховалі такую гісторычну мову і повінны говорыті на юой і пісаті.

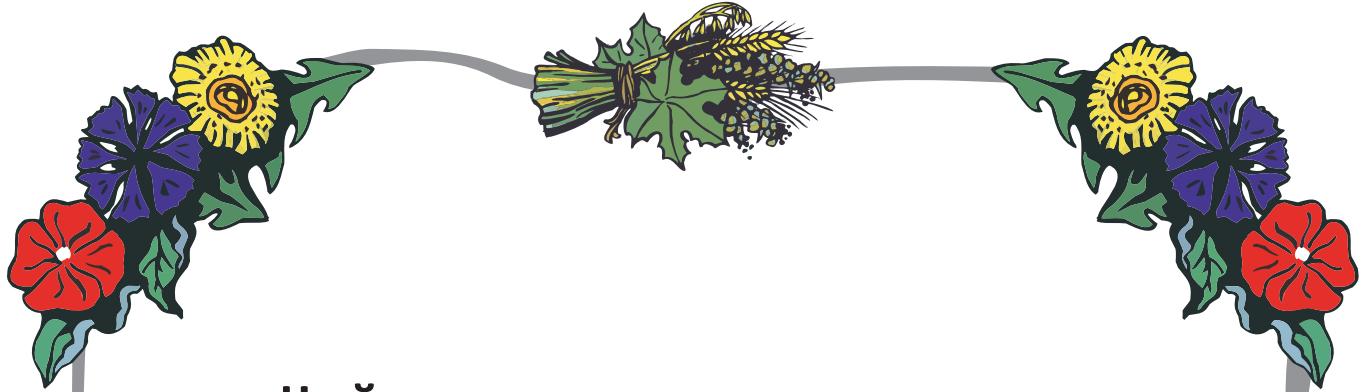
Так, як дарослы людэ творылі своіе піесні, оповесці, вершы, мают свою творчосць і діеті. І добрэ, колі чуют і учацце еі од малого, од колыскі. З песенькамі, колыханкамі, забаўлянкамі чы вылічанкамі входят в іх гукі руоднуй мовы. Вони учат уражлівосці на окружаючы свіёт, пэрэдаюць одчуванне народнага гумору.

Наш зборнік почынаюць вітальныя колядкі, якіх адрэсатамі е хлопчыкі і діевчынкі. По іх ідут піесні і заклічкі, звязаны з Новым Роком – Гоготухою і Хрышчэннём Господнім. А далей – прыбауткі, колыханкі, забаўлянкі і вылічанкі, якіе співалісе і говорылісе незалежно од поры года. Всіе тэксты запісаны з захованём особлівосці вымовы пособных вёсок.

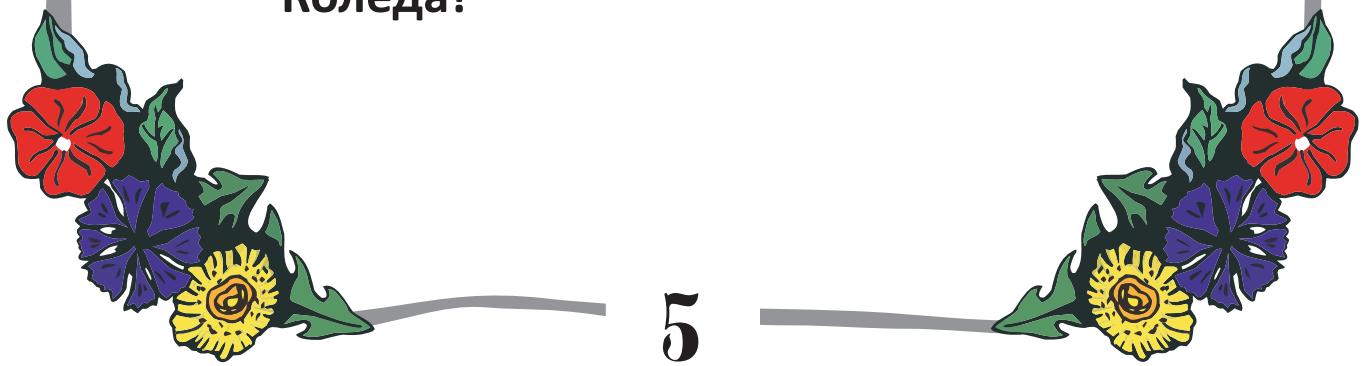
Всіем чытачам і оглядальнікам зборніка жадаем прыемных уражэнь. Марым, коб сіета кніжка стала для наймолудшых чытачоў подручніком матчынай і батькувской мовы. А для старэйшых поворотом до краіны дітінства. Нашым сыночкам Максімкові і Ільяткові дякуем, што далі натхненне для створыеня сіетай кніжкі.

Дорофей і Елізавета Фіёнікі

Чый то сыночок садыв садочок,
Коледа!
Садыв садочок, всё з вышэнёчок,
Коледа!
Олі сыночок садыв садочок,
Коледа!
А в тум садочку всё хорошое,
Коледа!
Вышні, чэрэшні, грушкі, яблушкі,
Коледа!
Грушкі, яблушкі час обтрэсаті,
Коледа!
Молодого Ваню час в школу даті,
Коледа!
С школы узявшы до вуйська даті,
Коледа!
З вуйська узявшы помужковаті,
Коледа!

Там по мосціку, по золотому,
Коляда!

Там біжат, стучат колядоўночкі,
Коляда!

Пытаюцца оны до нового двору,
Коляда!

До нового двору, до пана Іванка,
Коляда!

А у пана Іванка двур тынованы,
Коляда!

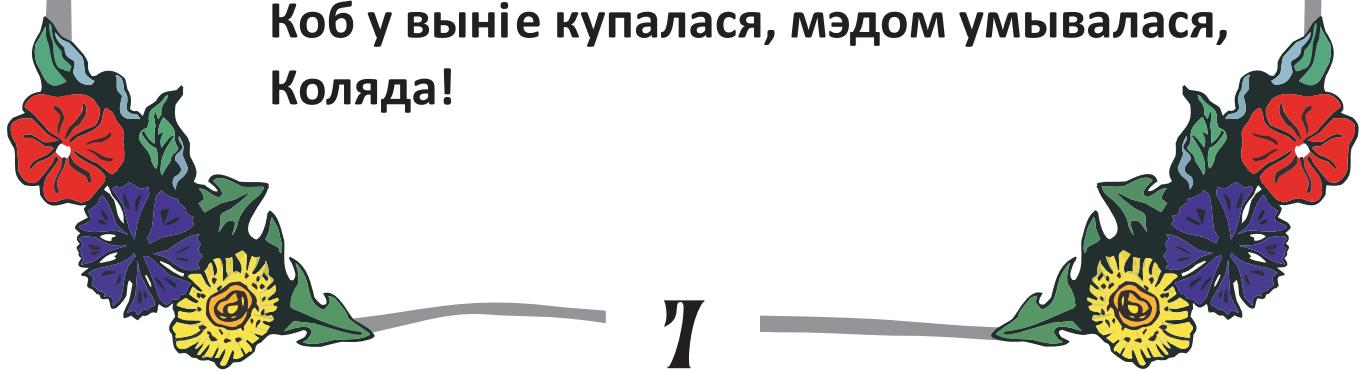
Двур тынованы, сад вышнёваны,
Коляда!

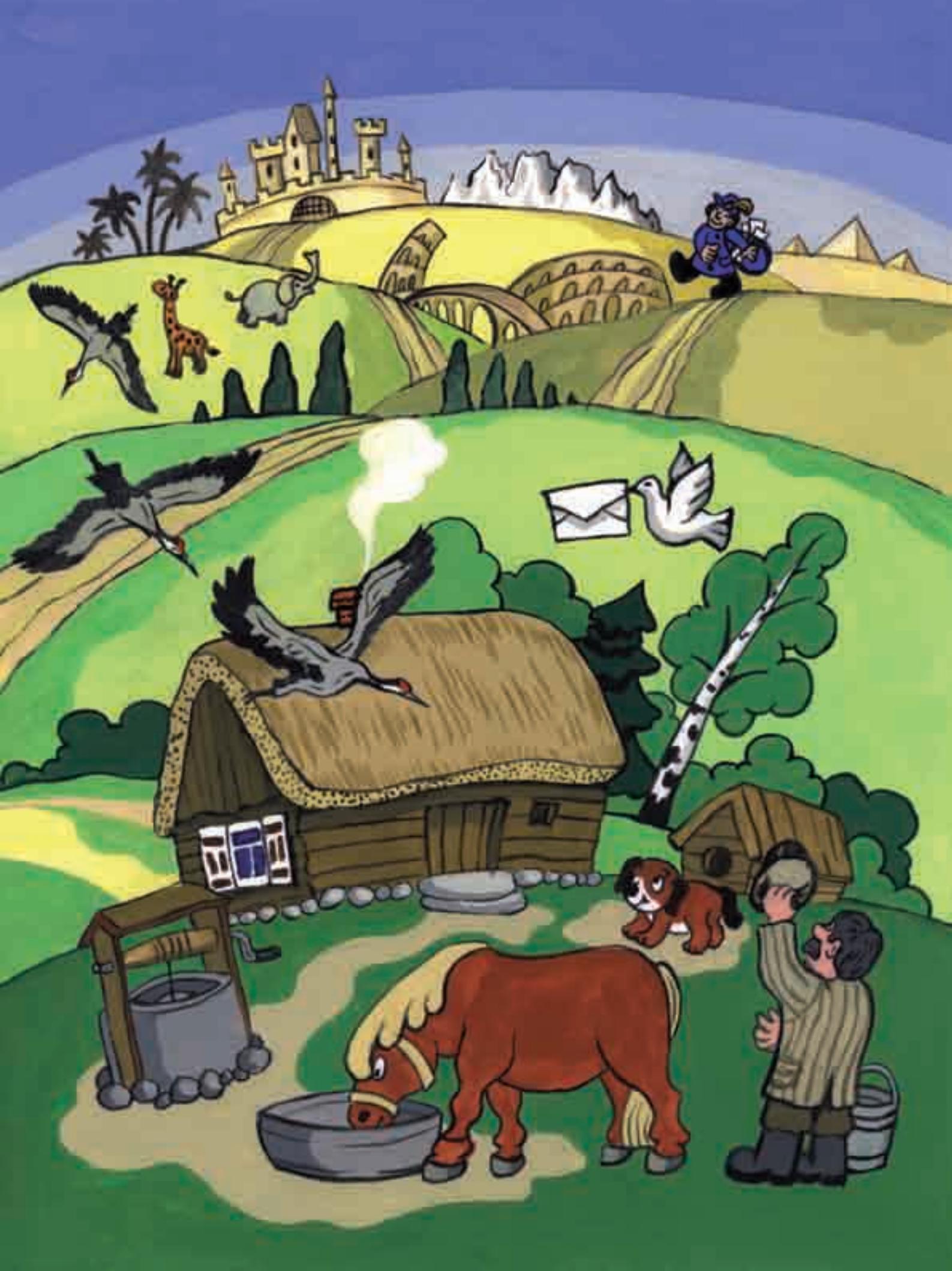
А за тым столом сядіт молода Ніна,
Коляда!

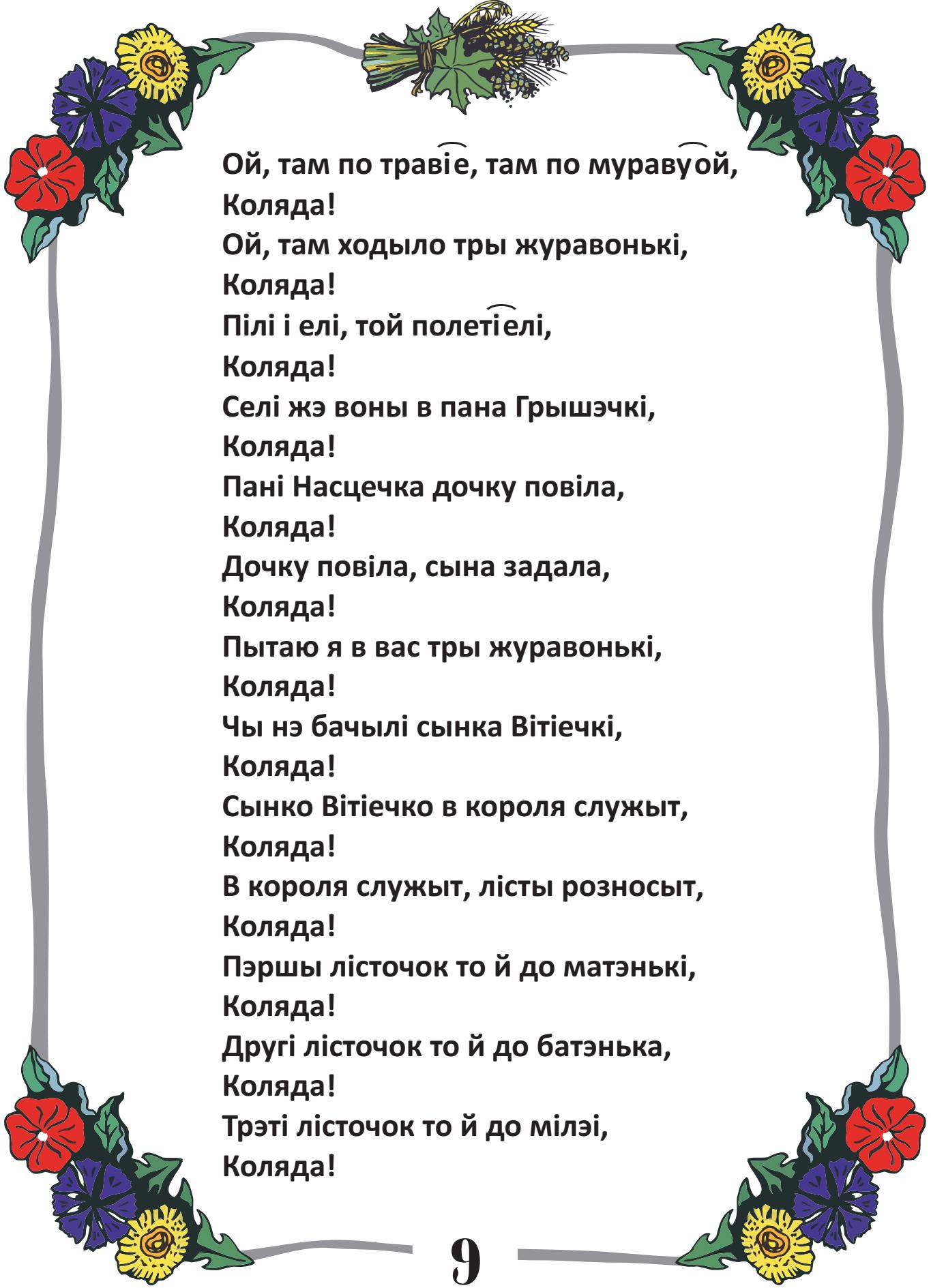
Косу, росу чэшэ, в Бога долі просіт,
Коляда!

Ой, дай жэ мніе Божэ добру доленьку,
Коляда!

Коб у выніе купалася, мэдом умывалася,
Коляда!

Ой, там по травіе, там по муравуой,
Коляда!

Ой, там ходыло тры журавонькі,
Коляда!

Пілі і елі, той полетіелі,
Коляда!

Селі жэ воны в пана Грышечкі,
Коляда!

Пані Насцечка дочку повіла,
Коляда!

Дочку повіла, сына задала,
Коляда!

Пытаю я в вас тры журавонькі,
Коляда!

Чы нэ бачылі сынка Вітіечкі,
Коляда!

Сынко Вітіечко в короля служыт,
Коляда!

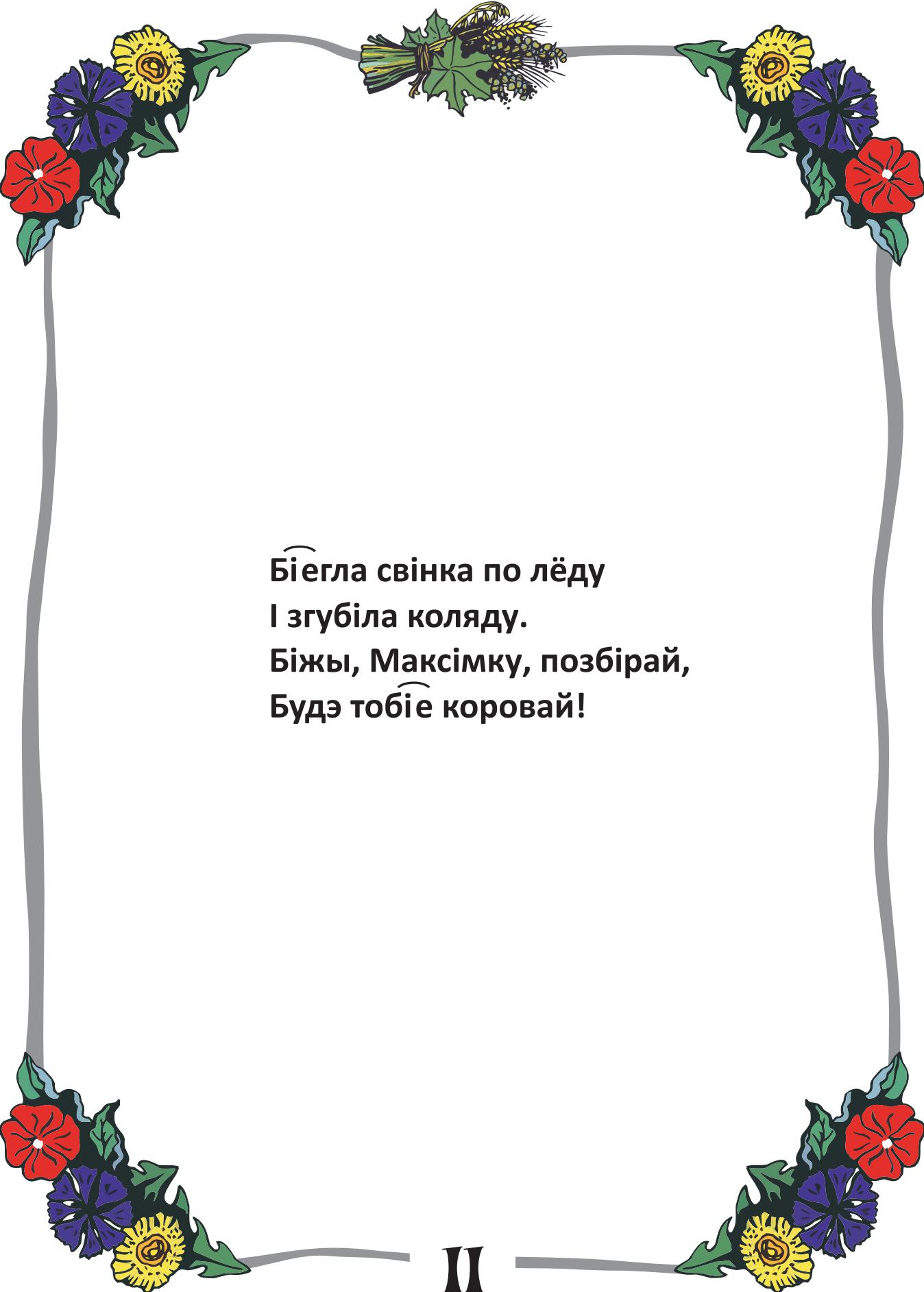
В короля служыт, лісты розносыт,
Коляда!

Пэрши лісточок то й до матэнькі,
Коляда!

Другі лісточок то й до батэнька,
Коляда!

Трэті лісточок то й до мілэі,
Коляда!

Біегла свінка по лёду
І згубіла коляду.
Біжы, Максімку, позбірай,
Будэ тобіе коровай!

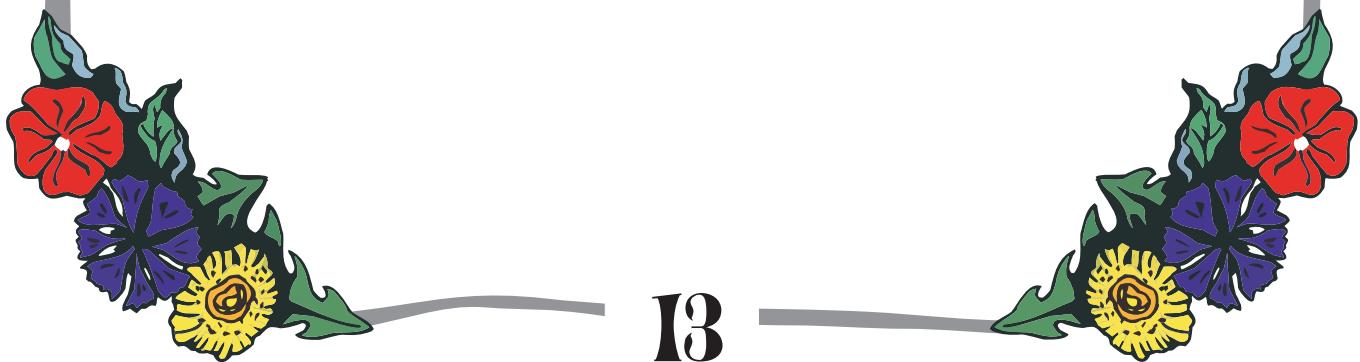
II

Гу, Гу, Гу

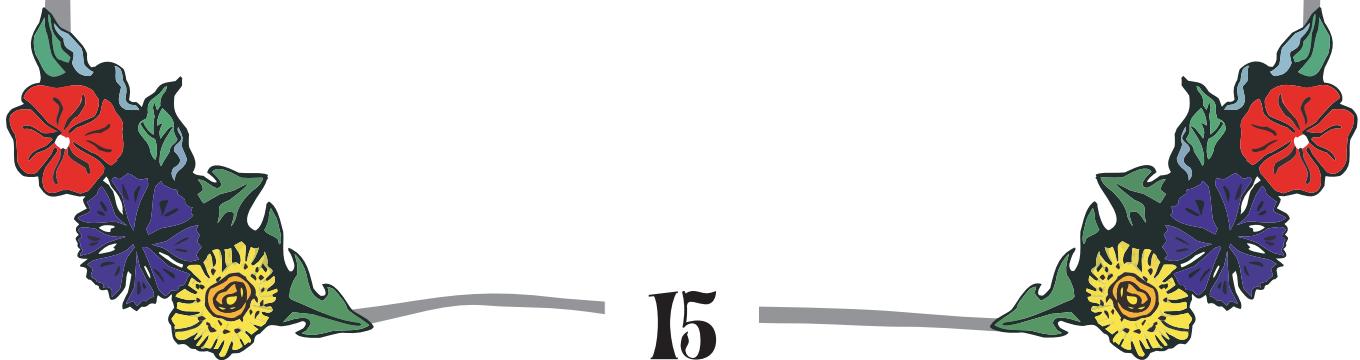
Васілёва маті
Пошла гоготаті,
Старых ліёт спомінаті.
Роді Божэ жыто
На новое ліето!
Корч корчысты,
Стэб стэбэлісты,
Колос з колосочка,
Будэ жыта бочка.
Стэлісь стэбэліця!
Будэ мыска пшэніци,
В діежці зыхуодно,
В клуні молуотно,
А в хаті рожа,
Господыня гожа.
Гу-гу-гу!
Дайтэ кішку як дугу!

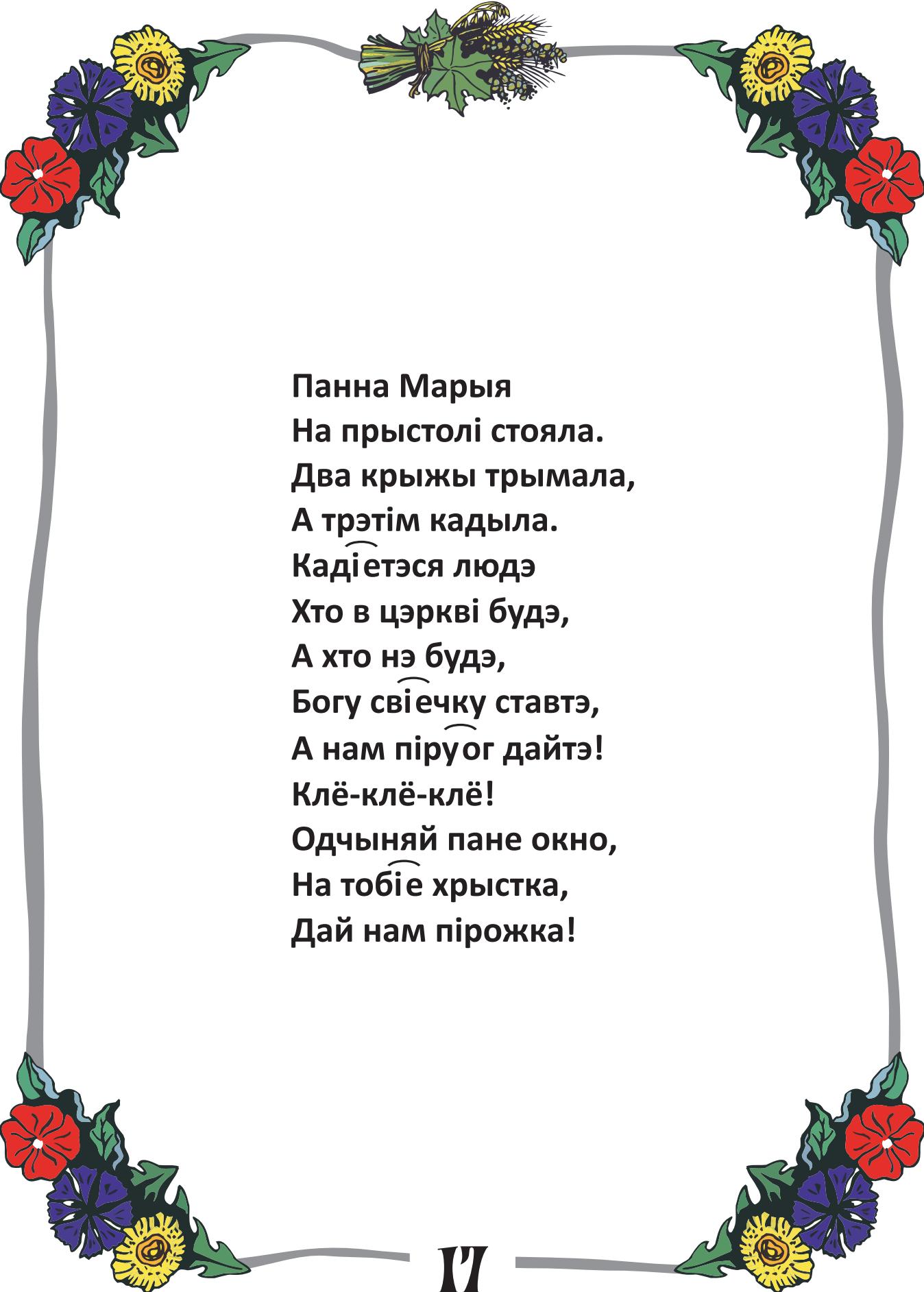

Прылетала ластовоńка,
В окенэчко заглядала.
Чы е ўдома пан господар,
Чы е ўдома господыня?
А я бачу сыдят собіе в кунэць стола,
На ім шуба барзо нова,
А в туй шубі калітоńка.
В туй калітці по сто злоты.
По сто злоты, по чэтыры
Коляднычкам одлічылі.
Сэ даетэ, то даетэ
Моіх нуожок нэ томіетэ.
Моіе нуожкі былюсенькі,
Од морозу зымнюсенькі.

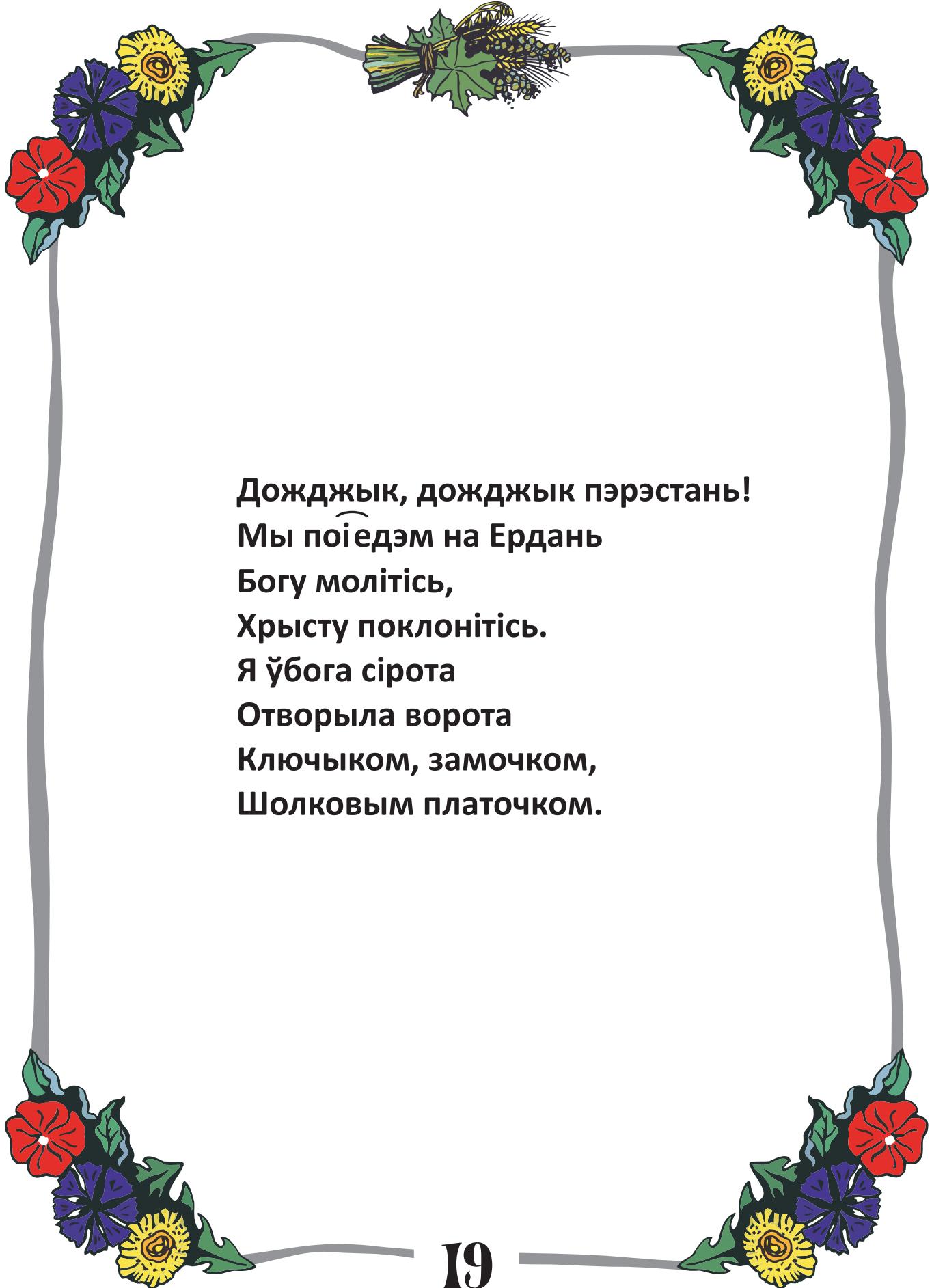

Панна Марыя
На прыстолі стояла.
Два крыжы трымала,
А трэтім кадыла.
Кадіетэся людэ
Хто в цэркві будэ,
А хто нэ будэ,
Богу свіечку ставтэ,
А нам піруог дайтэ!
Клё-клё-клё!
Одчыняй пане окно,
На тобіе хрыстка,
Дай нам пірожка!

Дождышк, дождышк пэрэстань!
Мы поіедэм на Ердань
Богу молітісь,
Хрысту поклонітісь.
Я ўбога сірота
Отворыла ворота
Ключыком, замочком,
Шолковым платочком.

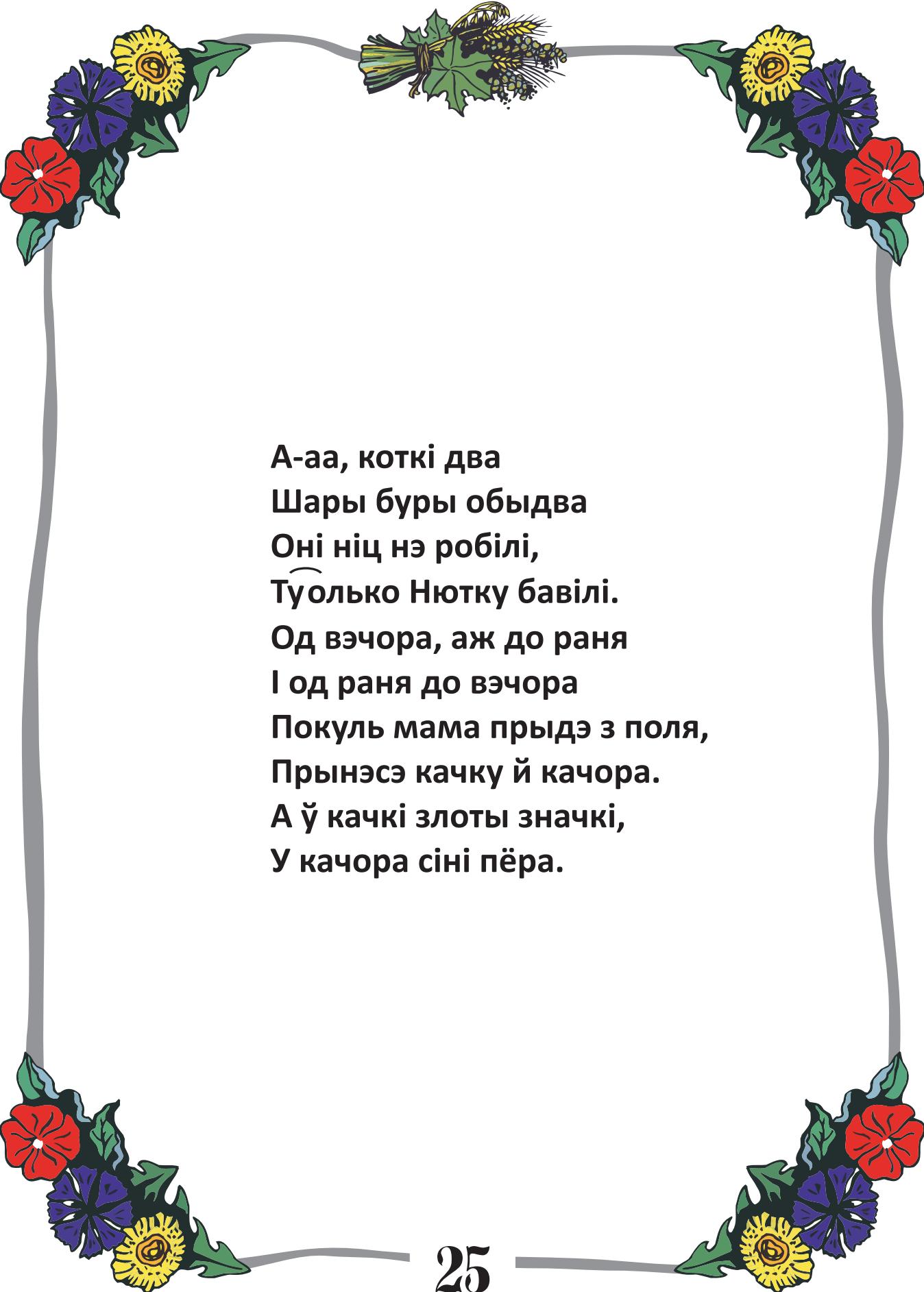

**Люлі, люлі, люлі
Прылі^етелі куры.
Сталі сокотаті –
Нэма чого даті.
Ні гороху троху,
Ні ячмэню жмэню.**

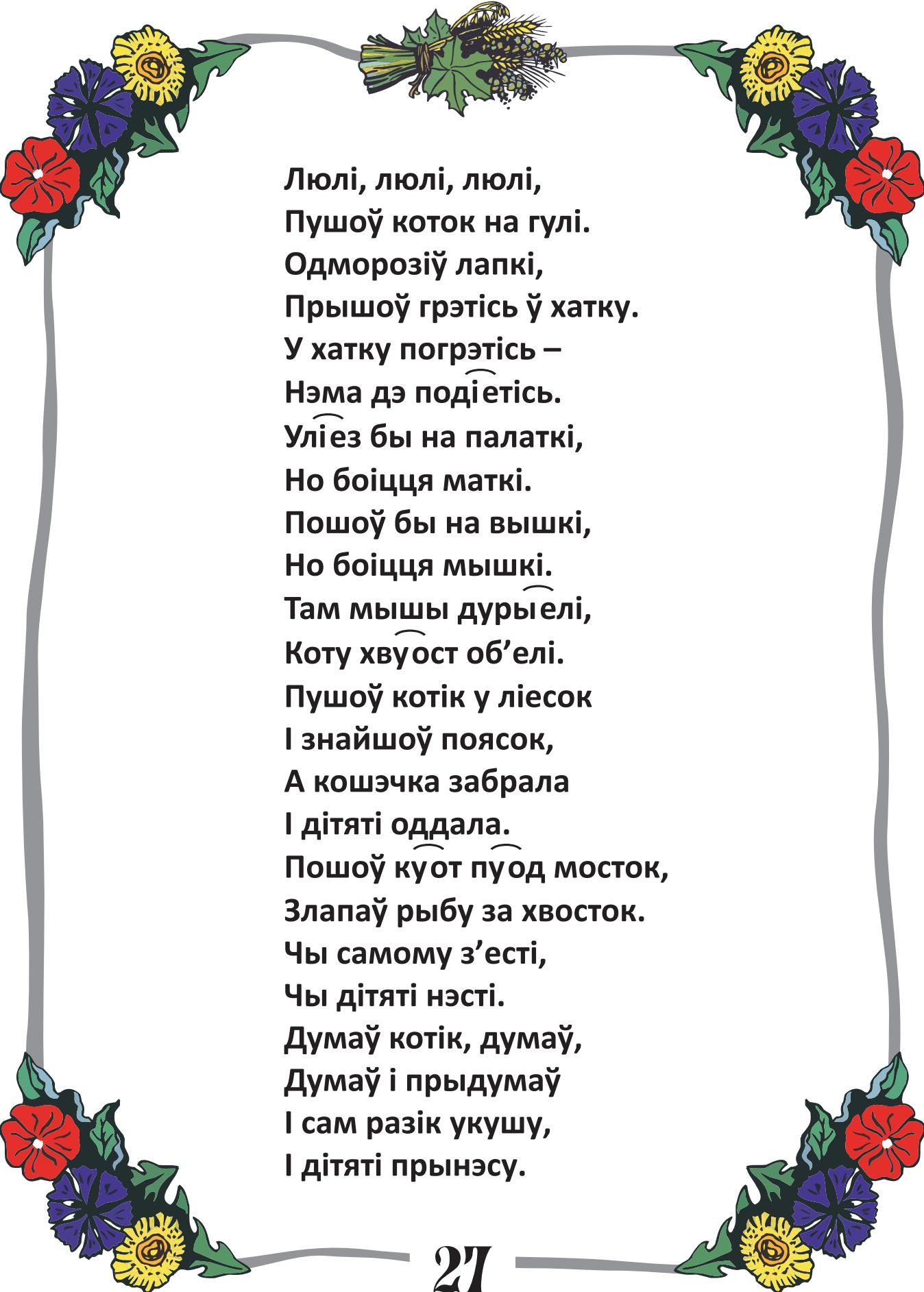
Кую, кую нуожку
Поіеду в доруожку.
Доруожка крывая,
Кобылка сліпая.
Еду, еду, еду
Нігдэ нэ доіеду.
Прыпрагу сороку
Поіеду далеко.
У новуой кошулі
До моіе бабулі
Хутэнько доіеду,
Коб поспіеті до обіеду.
Діед дасць пірожка
І табакі з рожка.

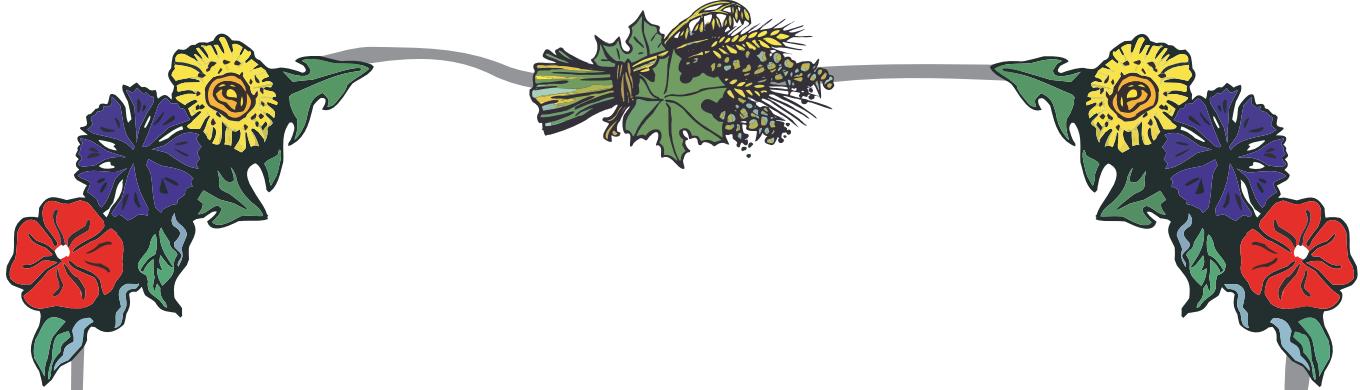
А-аа, коткі два
Шары буры обыдва
Оні ніц нэ робілі,
Туолько Нютку бавілі.
Од вэчора, аж до раня
І од раня до вэчора
Покуль мама прыдэ з поля,
Прынэсэ качку й качора.
А ў качкі злоты значкі,
У качора сіні пёра.

Люлі, люлі, люлі,
Пушоў коток на гулі.
Одморозіў лапкі,
Прышоў грэтісь ў хатку.
У хатку погрэтісь –
Нэма дэ подіетісь.
Уліез бы на палаткі,
Но боіцца маткі.
Пошоў бы на вышкі,
Но боіцца мышкі.
Там мышы дурыелі,
Коту хвост об'елі.
Пушоў котік у ліесок
І знайшоў поясок,
А кошечка забрала
І дітяті oddala.
Пошоў куот пуд мосток,
Злапаў рыбу за хвосток.
Чы самому з'есті,
Чы дітяті нэсті.
Думаў котік, думаў,
Думаў і прыдумаў
І сам разік укушу,
І дітяті прынэсу.

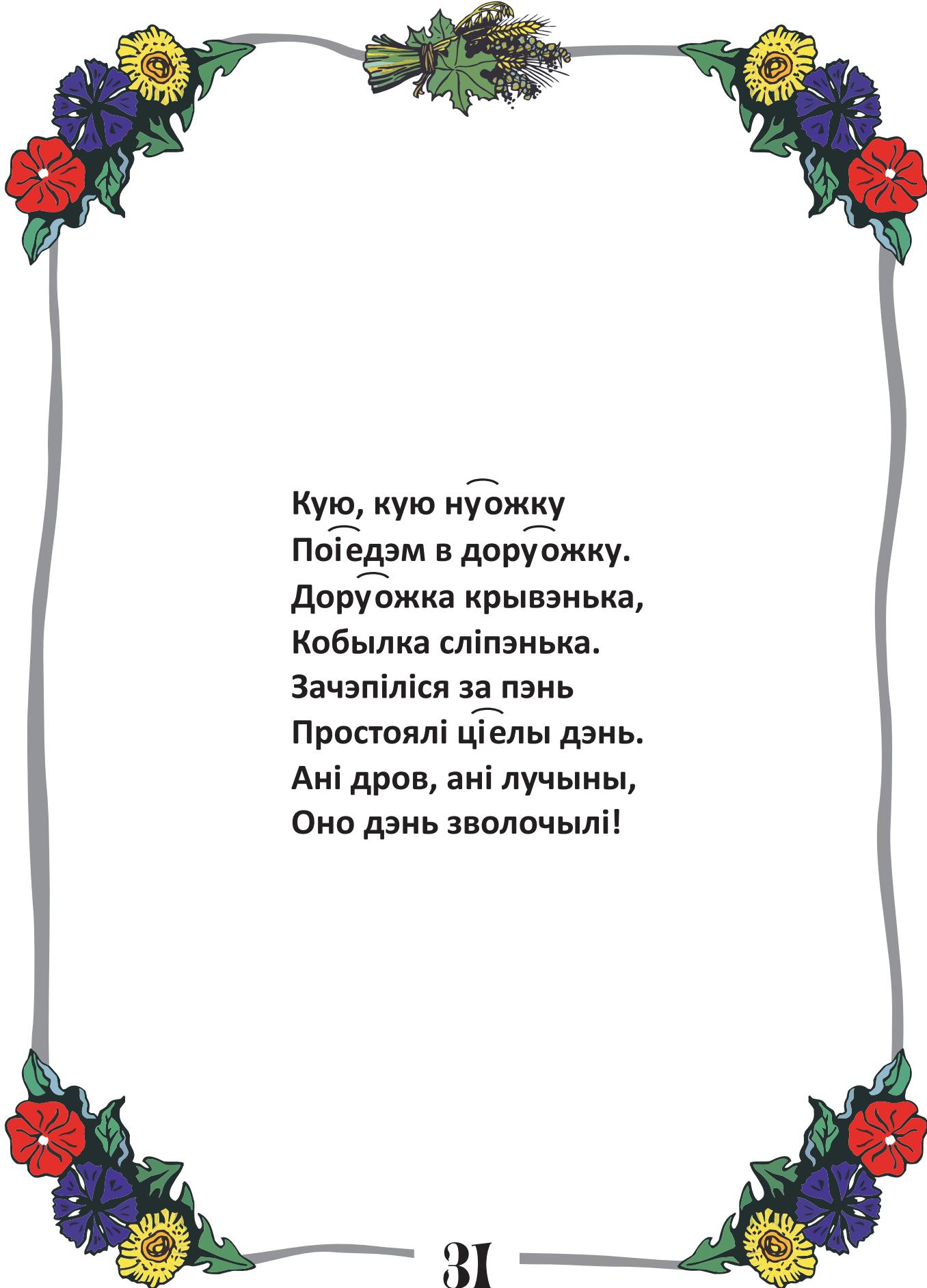
Біегав зайчык по капусті,
Носів ляльку в рабу́й хусці.
Посту́й, зайку, дам я ляльку.
Нэ постою, бо мам свою.

Ходів зайчык по капусці.
Лапав діеті в чорнуй хусці.
А катора запішчыт,
Тую далій заташчыт.

Біегав зайчык по капусті,
Носів ляльку в жовтуй хусці.
Чужым діетям продавав,
А нашему так оддав.

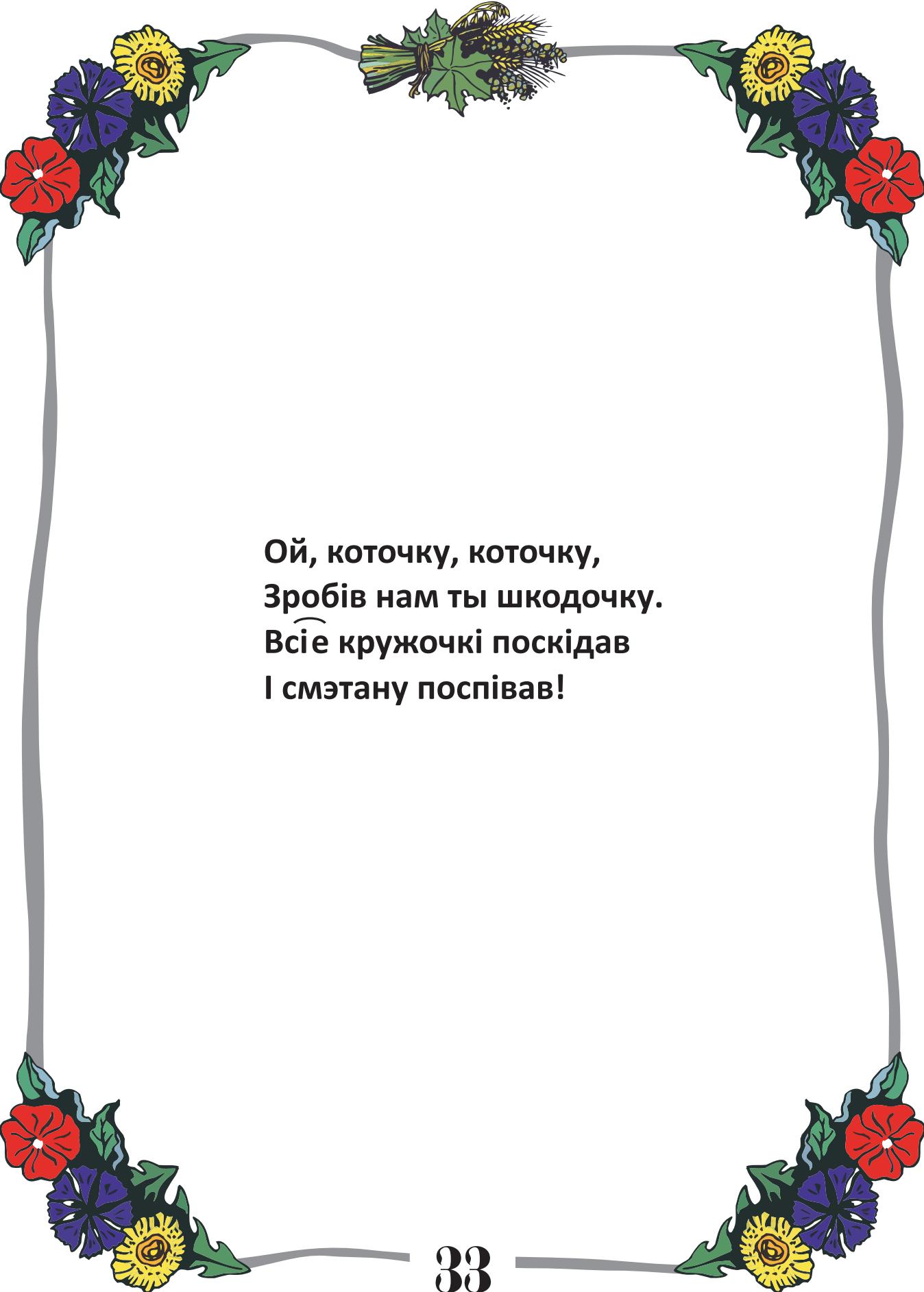

Кую, кую нуожку
Поіедэм в доруожку.
Доруожка крывэнька,
Кобылка сліпэнька.
Зачэпіліся за пень
Простоялі ціелы дэнь.
Ані дров, ані лучыны,
Оно дэнь зволочылі!

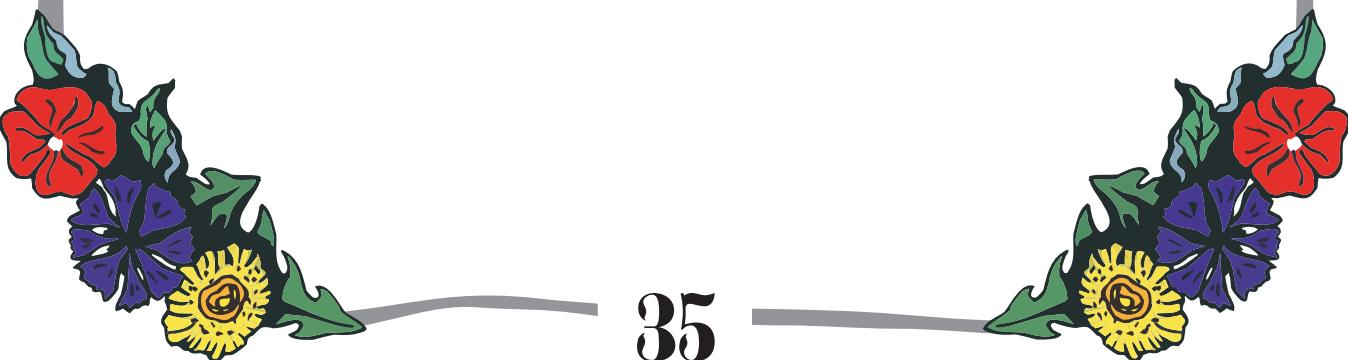

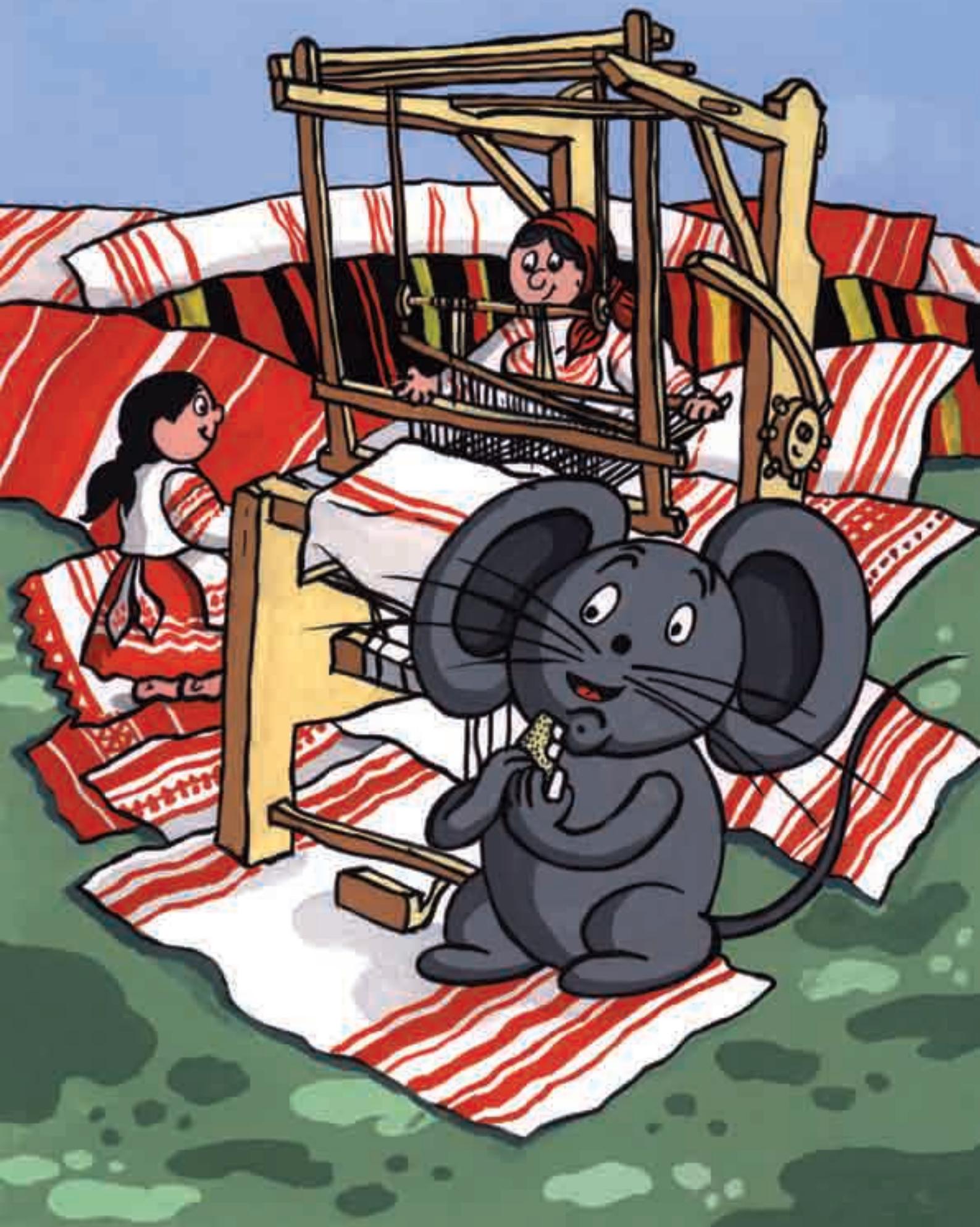
**Ой, коточку, коточку,
Зробів нам ты шкодочку.
Всіє кружочки поскідав
І смэтану поспівав!**

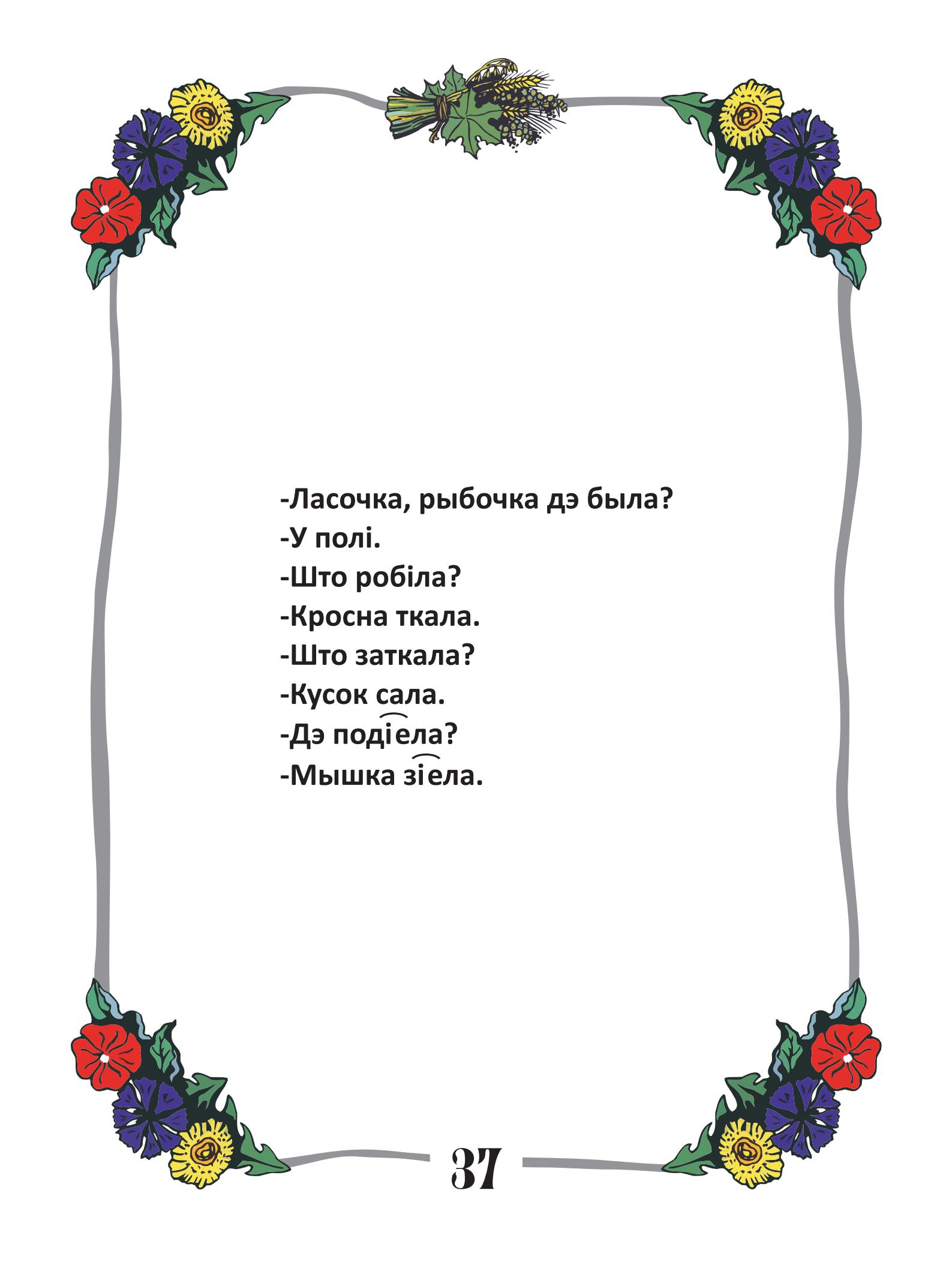

Сорока ворона
По прыпечку ходіла,
Діетям кашку варыла.
Тому дала, тому дала,
А тому, чах – шыйку закрунula,
А сама фыр-фыр-фыр полетіела,
До крыніці воду піті,
На бэрұозку гніздо віті.
І на діедка клуню сіела.

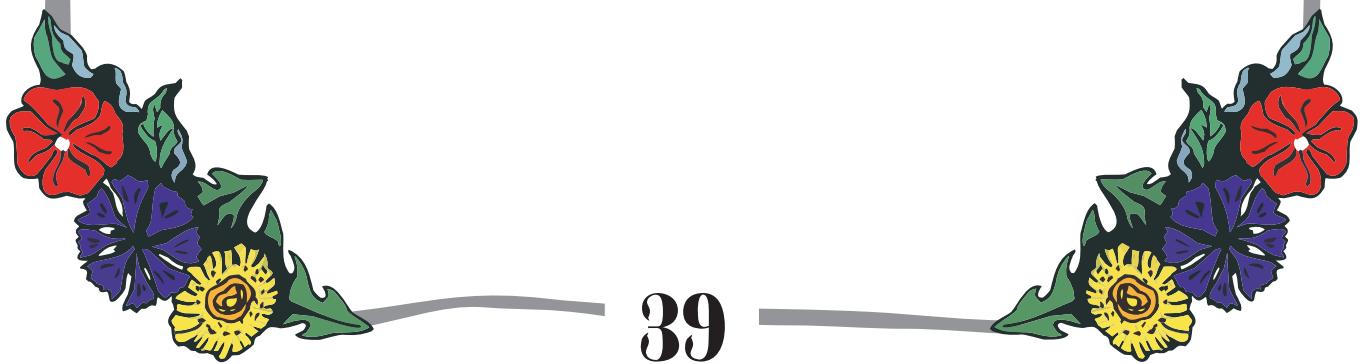

-Ласочка, рыбочка дэ была?
-У полі.
-Што робіла?
-Кросна ткала.
-Што заткала?
-Кусок сала.
-Дэ подіела?
-Мышка зіела.

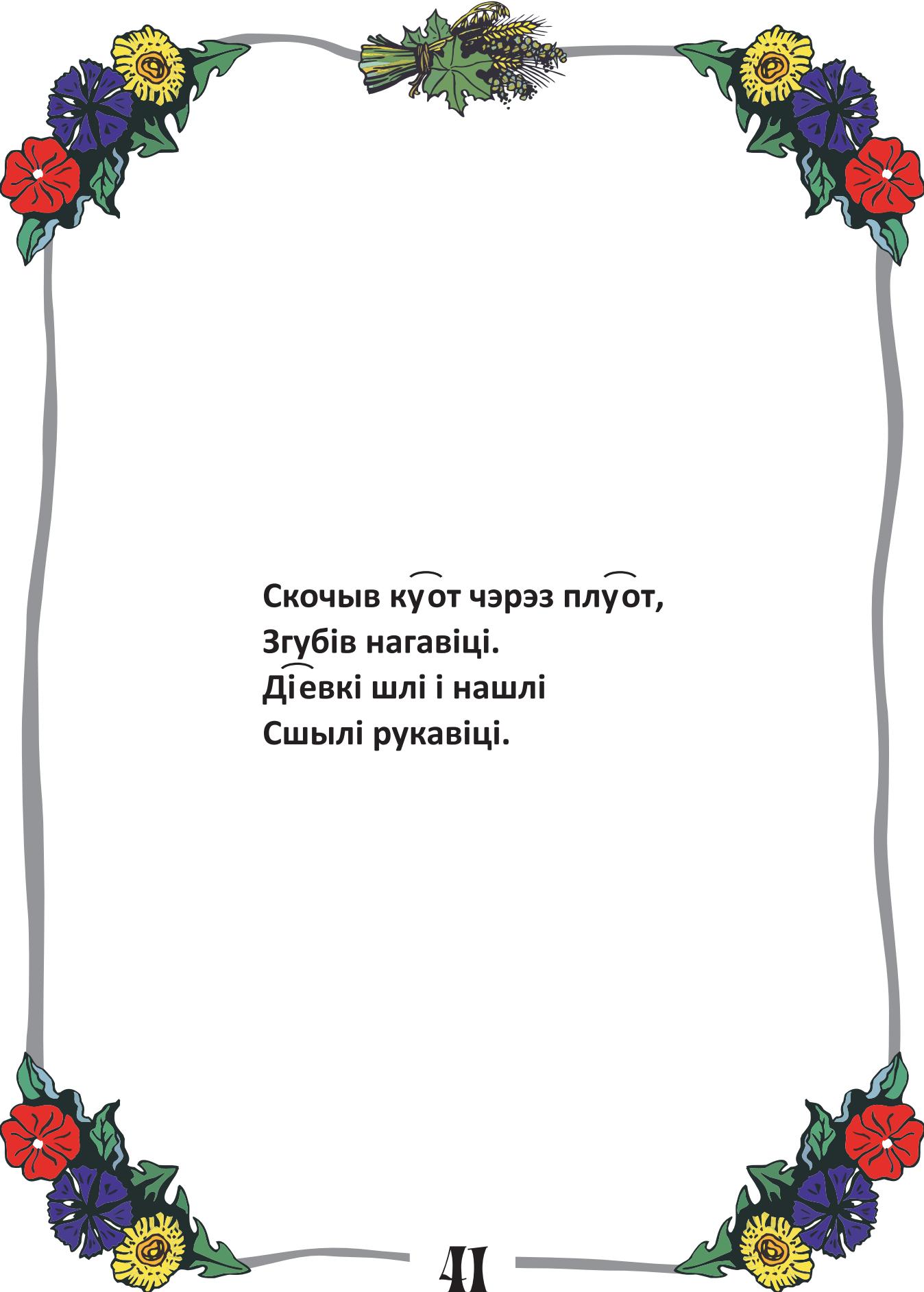

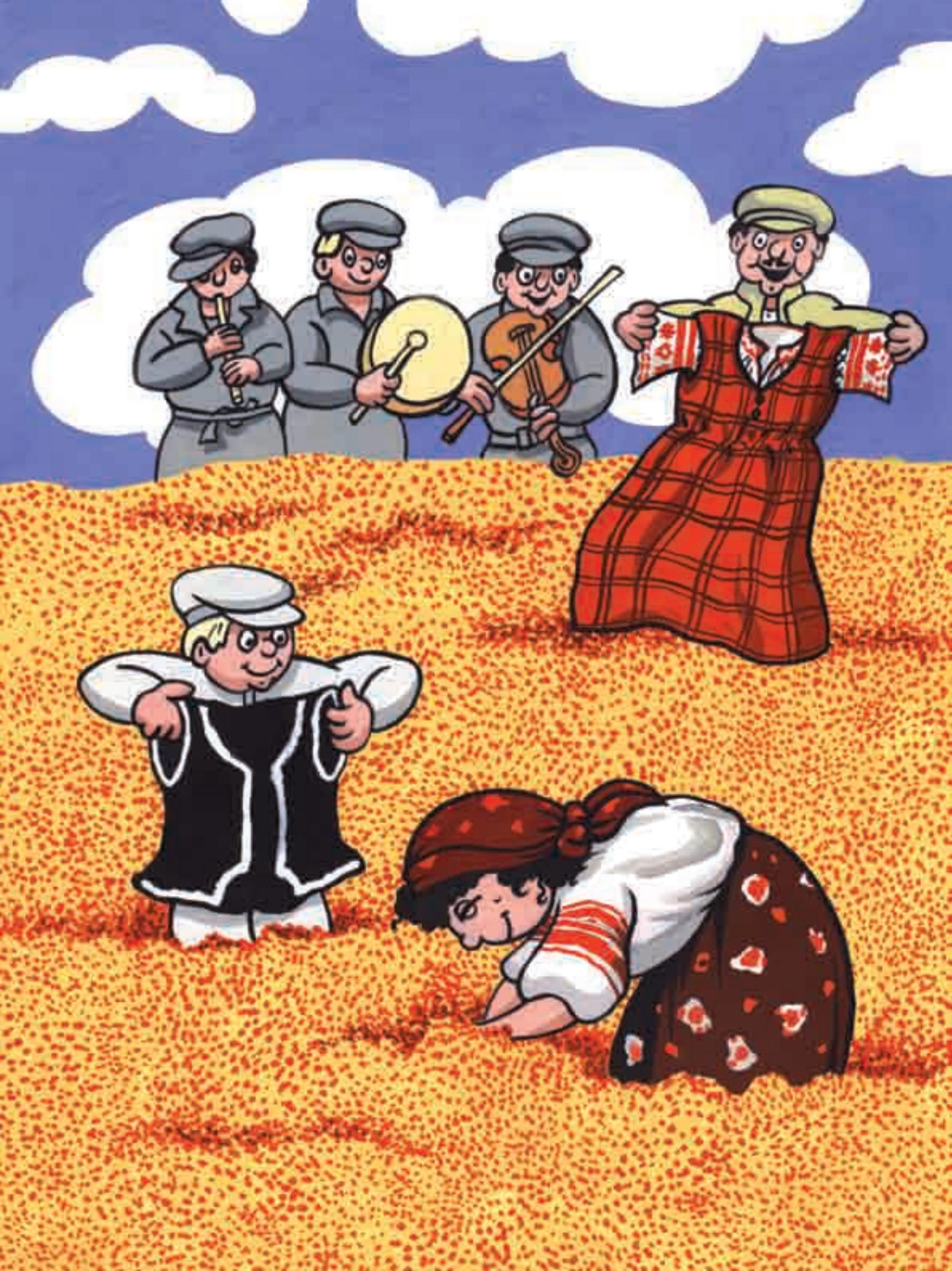
**Котілase торба
З високого горба,
А в туй торбі хліб, пшэніця
З кім ты хочэш,
З тым деліся.**

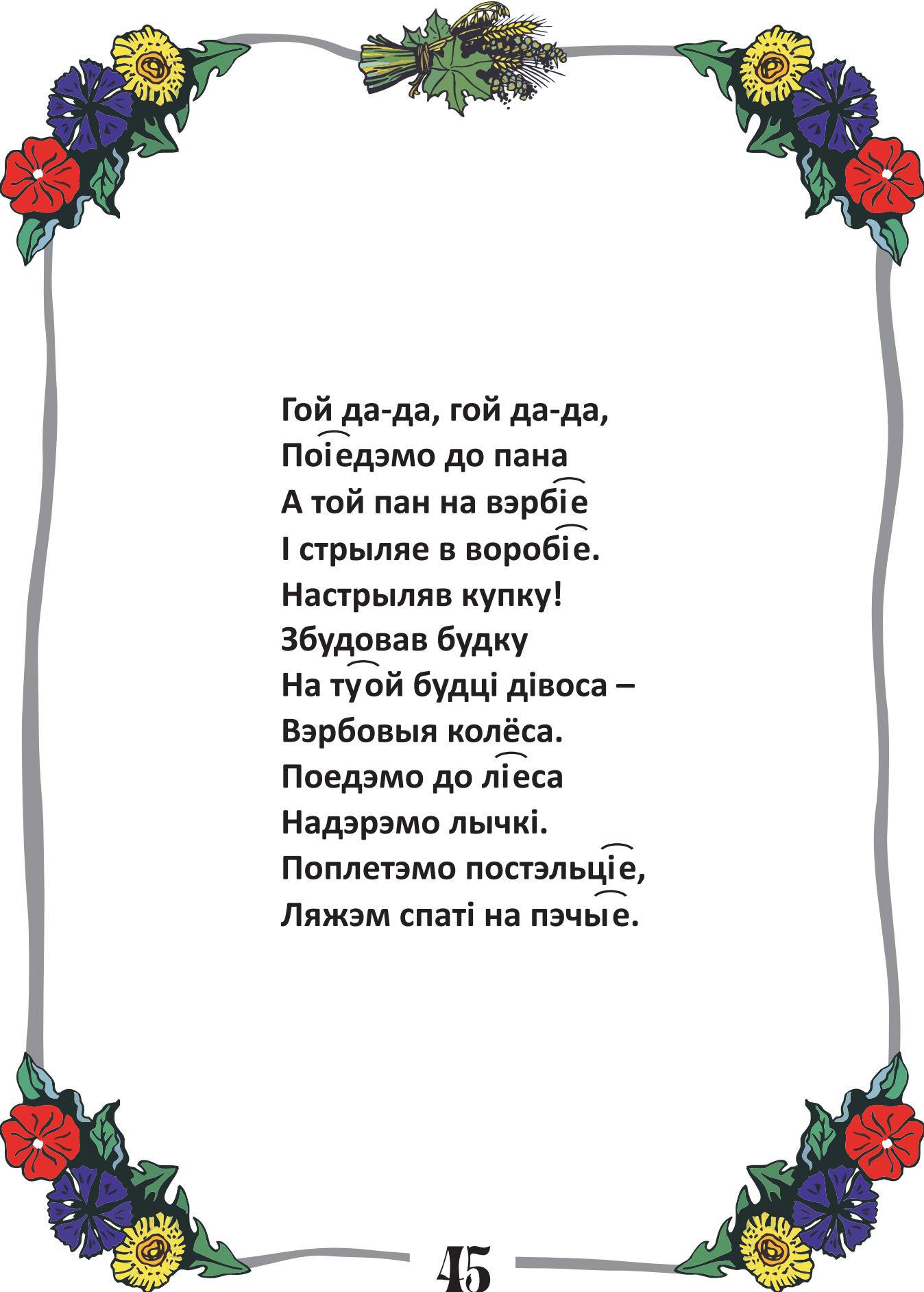
Скочыв ку^{от} чэрэз плу^{от},
Згубів нагавіці.
Діевкі шлі і нашлі
Сшылі рукавіці.

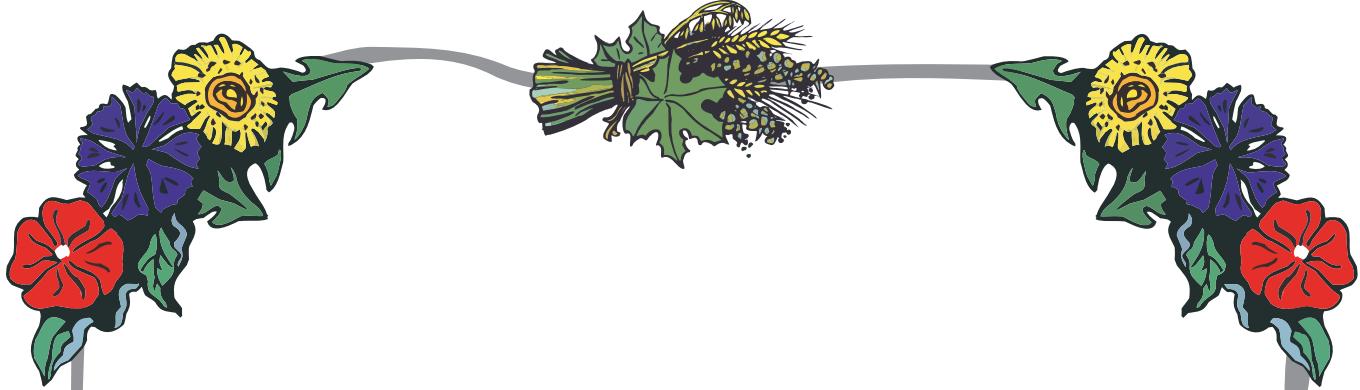
Гойда – та, гойда – та,
Любят мэнэ два Ляша.
Одін любіт, кабат купіт.
Другі любіт, сукню купіт.
А ў кабаты грэчку рваты,
А ў сукенці танцёваты.

Гой да-да, гой да-да,
Поіедэмо до пана
А той пан на вэрбіе
І стрыляе в воробіе.
Наstryляв купку!
Збудав будку
На туой будці дівоса –
Вэрбовыя колёса.
Поедэмо до ліеса
Надэрэмо лычкі.
Поплетэм постэльціе,
Ляжэм спаті на пэчые.

Грыпыно-лупыно, іды до мэнэ –
Нэчого нэ будэш робыты в мэнэ.
Не будэш робыты нычого в мэнэ.

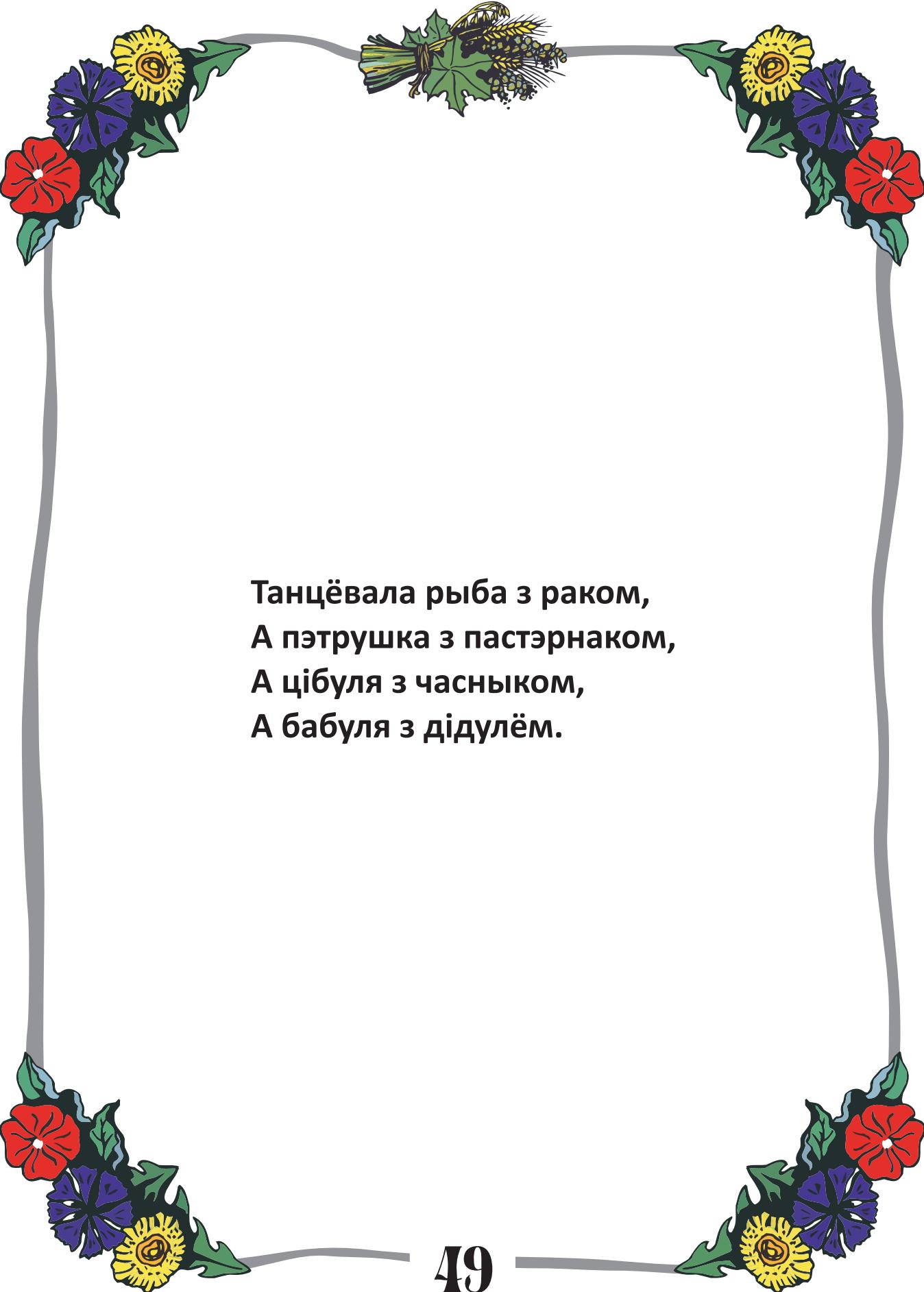
В мэнэ е вовчок – вымые горшчок,
В мэнэ е сова – напэчэ сама,
Напэчэ, напэчэ, напэчэ сама.

В мэнэ е сокуол –
Наварыт, подасьць на стуол,
Подасьць, подасьць на стуол.

В мэнэ е качкі –
Попрачут, помыют ложкі,
Помыют, помыют, помыют ложкі.

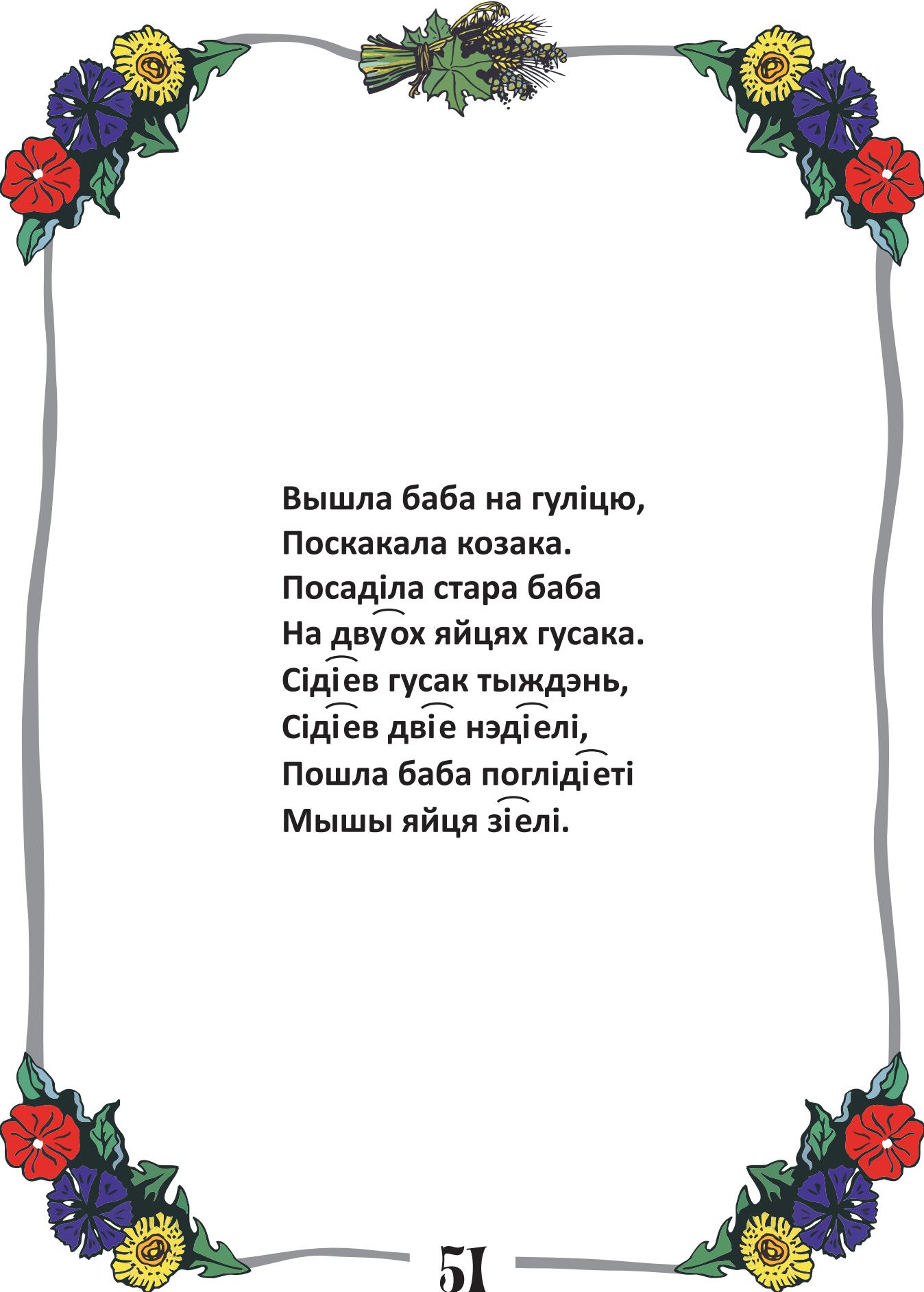

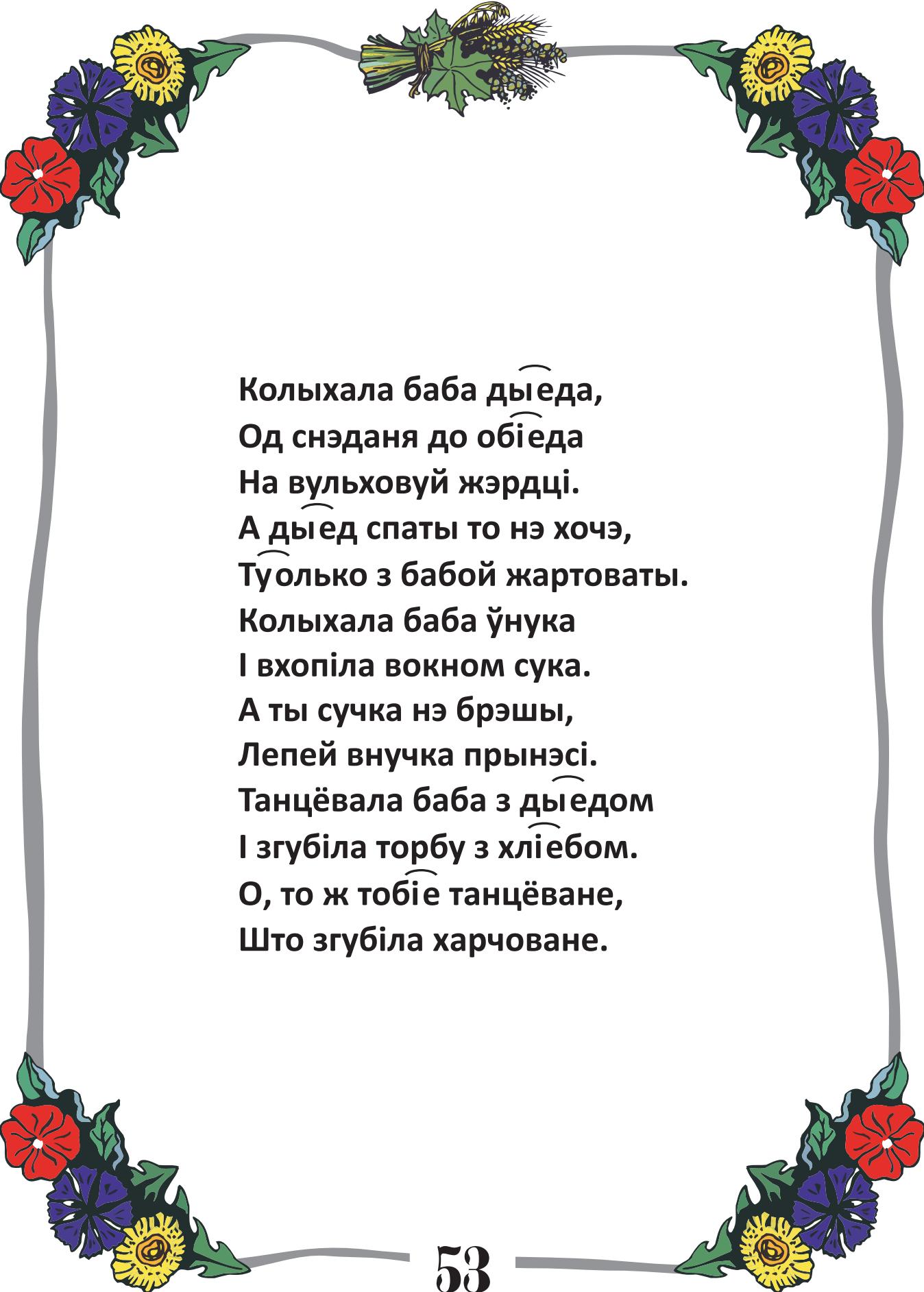
**Танцёвала рыба з раком,
А пэтрушка з пастэрнаком,
А цібуля з часныком,
А бабуля з дідулём.**

Вышла баба на гуліцу,
Поскаcala козака.
Посаділа стара баба
На двуох яйцах гусака.
Сідіев гусак тыждэнъ,
Сідіев двіє нэдіелі,
Пошла баба поглідієті
Мышы яйця зіелі.

Колыхала баба ды́еда,
Од снэданя до обіеда
На вульховуй жэрдці.
А ды́ед спаты то нэ хочэ,
Туолько з бабой жартоваты.
Колыхала баба ўнука
І вхопіла вокном сука.
А ты сучка нэ брэшы,
Лепей внучка прынэсі.
Танцёвала баба з ды́едом
І згубіла торбу з хлібом.
О, то ж тобіе танцёване,
Што згубіла харчоване.

Як выскочыў воробій – на прыпышку дыво.
Як нажав вуон пшэннычэнъкі, наробыў вуон пыва.
Штыры тычкі хмэлю дав, а потуом жаловав –
Став думку думаты і госты збыраты.

Мы з комара-комарыка сала надовбэмо.
Мы з комара-комарыка кувбас наробыемо.
Штыры салі насолілі, сто кувбас наробылі.
Схабы прыпышкалі – до столуов давалі.

Як прылетіев воробій госты выглідаты,
Вуон заздріев малым очком
– вжэ й крошку выдаты.
- Лежыт крук – крутіель, за ім брат – журавэль
І ёго сыныці – руодныя сэстрыці.

А сорока біелобока піеч вымытае,
А ворона старожона – пырогі саджае.
- А сыныці на поліці ножэнъкамы туп, туп –
Коб нам булі варэныкі, то мы елі б тут, тут.

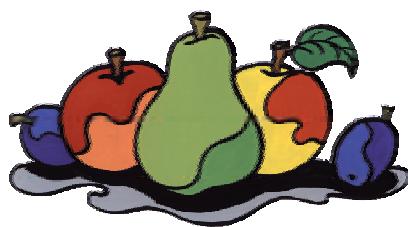
Чорны крук, взявши друк,
Став госты гоныты –
А сорока з пэчы
Мусыла утэчы.

JAK WYSKOCZYW WOROBIEJ

Pieśni, kołysanki, zabawianki i wyliczanki
białoruskich dzieci z Podlasia

Teksty w transliteracji polskiej, jako pomoc dla tych, którzy będą mieć trudności w prawidłowym ich przeczytaniu. Wszystkie akcentowane samogłoski posiadają znak akcentu; w przypadku litery o jest to jej podkreślenie. Dyftong, oznaczony łukiem, jest zawsze akcentowany.

Czyj to synoczok sádyw sadóczok,
Kolada.
Sádyw sadóczok wsio z wyszenioczok,
Kolada.
Násci synoczok sádyw sadóczok
Kolada.
A w tuom sadóczku wsio choroszoje,
Kolada.
Wýszni, czerészni, hrúszki, jabłuszki
Kolada.
Hrúszki, jabłuszki czas obtresáti,
Kolada.
Mołodoho Wániu czas w szkolu dátí,
Kolada.
Z szkoły uziáwszy do wuojška dátí,
Kolada.
Z wuojška uziáwszy pomužowáti,
Kolada.

Gredele k. Orli; kolęda-pozdrowienie rodzicom i synkowi

Tam po mosciku, po zołotomu
Kolada,
Tam bižát, stuczát koladounoczki
Kolada,
Pytájuccia oný do nowoho dworu

Kolada,
Do nowoho dworu, po pana lwanka,
Kolada.

A u pana lwanka dwuor tynowány,
Kolada,

Dwuor tynowány, sad wiszniowány,
Kolada.

A za tym stołem sédit mołodá Nina,
Kolada,

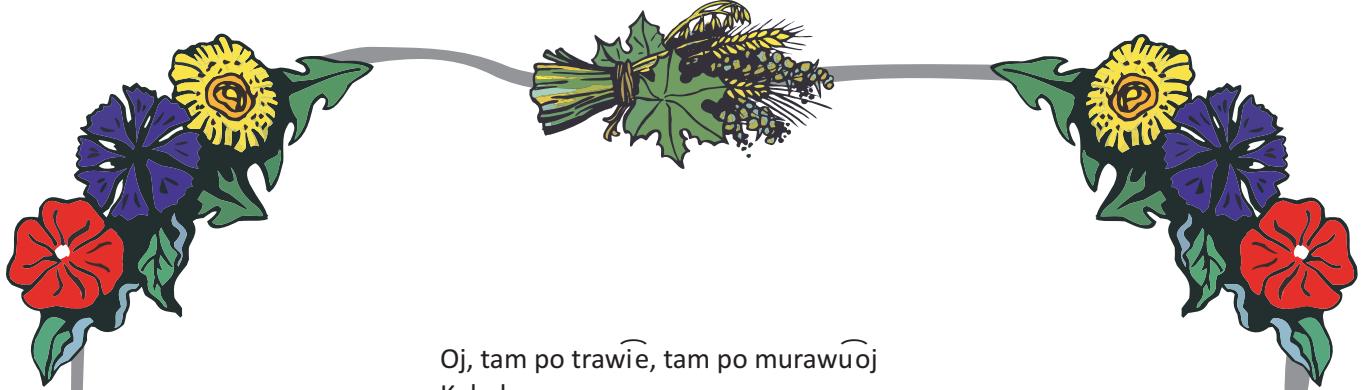
Kosu, rosu czésze, w Boha doli prosit
Kolada.

Oj, daj že mníe Boże, dobru doleńku
Kolada,

Kob ja u wynie kupáłasia,
Kolada,

U wynie kupáłasia, médom obliwáłasia,
Kolada.

*Grabowiec k. Dubicz Cerkiewnych;
kolęda-pozdrowienie dziewczynce*

Oj, tam po trawie, tam po murawuoj
Kolada.
Oj, tam chodyło try žurawońkí,
Kolada.
Pili i jeli, toj poletielí,
Kolada.
Sieli že woný w pana Hryszczkí
Kolada.
Pani Nascieczká doczku powiła,
Kolada.
Doczku powiła, sýna zadałá,
Kolada.
Pytajú ja w vas try žurawońkí,
Kolada.
Czy ne baczylí sýnka Witieczkí,
Kolada.
Sýnko Witieczkó w korolá służýt
Kolada.
W korolá służýt, lísty roznosýt,
Kolada.
Pérszy listoczok, to j do máteńki
Kolada.
Drúhi listoczok, to j do báteńka,
Kolada.
Tréti listoczok to j do míleji,
Kolada.

*Grabowiec k. Dubicz Cerkiewnych;
kolęda-pozdrowienie chłopczykowi*

Biehla swinka po lodú
I zhubíla koladú
Bižy Maksímku pozbiráj
Búde tobie korowáj.

*Grabowiec k. Bielska Podlaskiego;
na Nowy Rok*

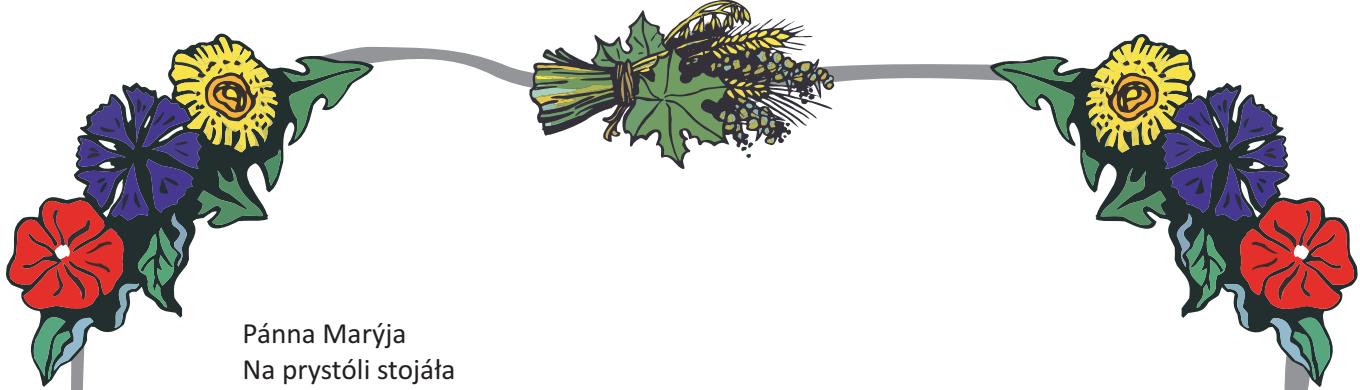
Wasilowa mati
Poszła hohotáti,
Nowych liet wspominati.
Rodi Boże žyto
Na nowoje lieto,
Korcz korczysty,
Steb stebelisty,
Kołos z kołosoczka,
Búde žýta boczka,
Stéliš stebelicia,
Bude míška pszeníci,
W diežci zychu odno,
W kľuni moļuotno,
A w chati roža
Hospodýnia hoža.
Hu-hu-hu
Dájte kíszku jak duhú!

*Orzeszkowa k. Hajnówk; Hohotucha,
noworoczne pozdrowienie*

Pryletała łastwońka
W okieneczko zahladala,
Czy je udoma pan hospodar
Czy je udoma hospodynja.
A ja baczu sydiat sobie w kuneć stoła,
Na im szuba barzo nowa,
A w tuoj szubi kalitońka
W tuojoj kalitci po sto złoty.
Po sto złoty, po czetyry
Koladnyczкам odliczyli.
Se dajete, to dajete
Moich nuožok ne tomiete,
Moi nuožki bylusieńki,
Od morozu zymniusieńki.

*Grabowiec k. Dubicz Cerkiewnych;
kolęda noworoczna – na Hohotuchu*

Pánna Marýja
Na prystóli stojála
Dva kryzý trymála
A trétim kadýla
Kadietesia lúde
Chto w cérkwi búde
A chto ne búde
Bohu swieczku stáwte,
A nam piruoh dájte
Klo-klo-klo,
Odczyniáj panie okno,
Na tobie chrystká,
Daj nam piruožka!

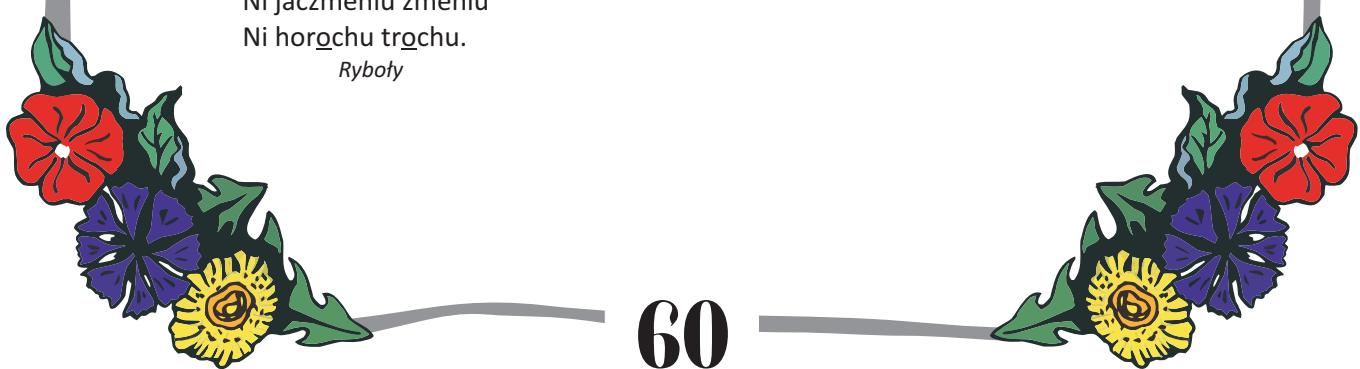
Orzeszkowo k. Hajnówki; w dniu
Wodohryszcza – Chrztu Pańskiego
dziewczęta chodzą od domu
do domu, głosząc to pozdrowienie;
w rękach trzymają gałzki dębu,
upiększone wstążkami

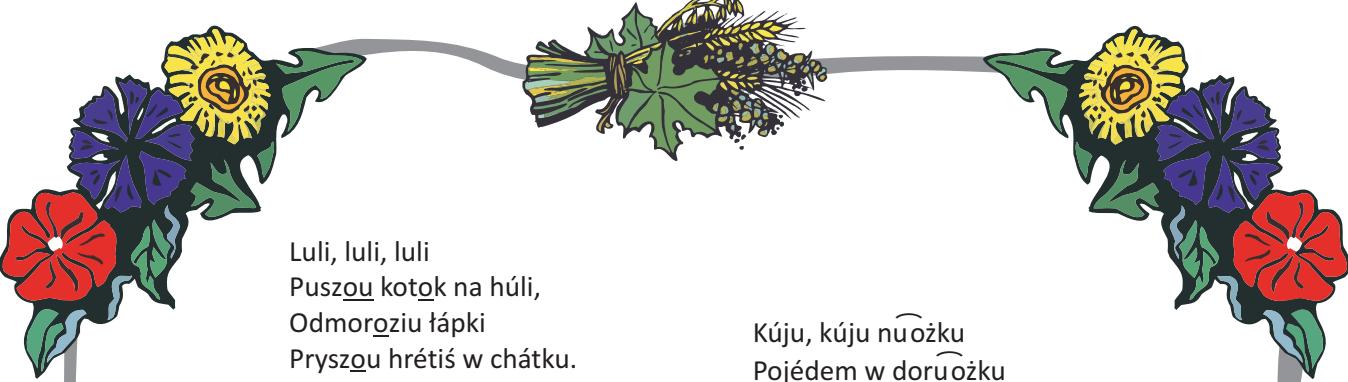
Doždzyk, doždzyk perestáń
My pojédem na Jerdán
Bohu molítíš
Chrystu poklonítiš
Ja uboha sirotá
Otworýla worotá
Klúczykom-zamoczkom
Szołkowym płatoczkom.
Ryboły

Luli, luli, luli
Pryletieli kury
Stáli sokotáti
Néma czoho dáti
Ni jaczméniu zméniu
Ni horochu trochu.
Ryboły

Kúju, kúju nuožku
Pojedu w doruožku
Doruožka krywája
Kobyłka slipája
Jédu, jédu, jédu
Nihdé ne dojédu
Prýprahu soroku
Pojedú daléko
U nowuoj koszuli
Do mojé babúli
Chúteńko dojédu
Kob pospieti do obiedu
Died dašt' pirožká
I tabáki z rožká.
Ryboły

A-a-a, kotki dwa
Szary-bury obydwá
Oni nic ne robilí
Tuolko Niútku bawilí
Od weczora, až do ránia
I od ránia do weczora
Pokuol mama prýde z pola
Prynesé kaczkú i kaczora
A u kácku złoty znáczki
U kaczora sini piora.
Hołody

Luli, luli, luli
Puszou kotok na húli,
Odmoroziu lápki
Prysou hrétiš w chátku.
U chátku pohrétiš
Nemá de podietiš
Uliez by na pałtaki
No boíccia mátki.
Puszou by na wýszki
No boíccia myszki,
Tam myszy duryeli
Kotú chwuost objéli.
Puszou kotik u liesok
I znaszow pojasok
A koszéczka zabrałá
I ditiáti oddálá.
Puszou kuot puod mostok
Zlápau rýbu za chwostok,
Czy samomu zjésti
Czy ditiáti nestí.
Dúmau kótik, dúmau,
Dúmau, i prydúmau
I sam rázik ukuszú,
I ditiáti prynesú.
Ryboły

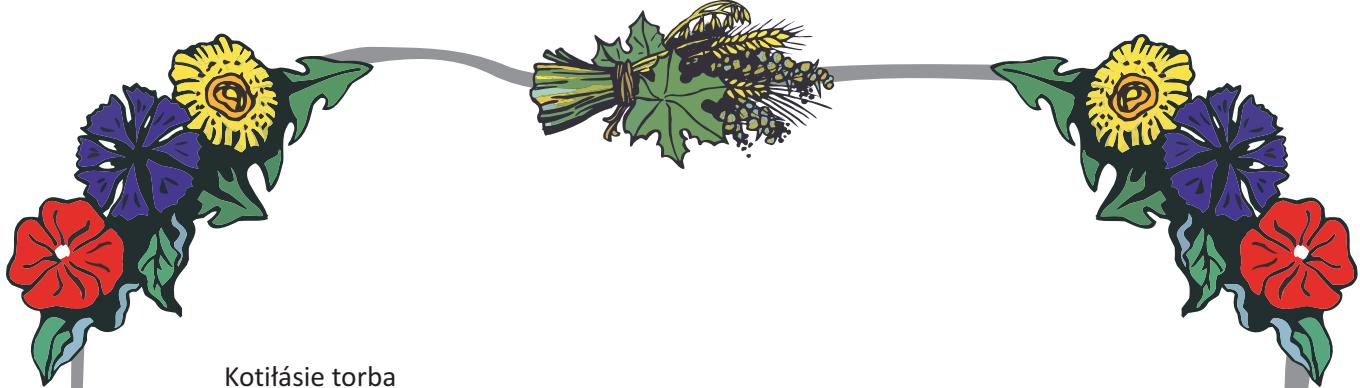
Biehaw zájczyk po kapústi
Nosíw lálku w rabuoj chústi
Postuoj zájku, dam ja lálku
Ne postóju, bo mam swoju.
Chodíw zájczyk po kapústi
Łapaw dieti w czornuoj
chústi
A kotora zapiszczýt
Túju daliejj zataszczýt.
Biehaw zájczyk po kapústi
Nosíw lálku w žówtuj chústi
Czužym dietiam prodawáw,
A naszomu tak oddáw.
Ryboły

Kúju, kúju nuožku
Pojédem w doruožku
Doružka krywéńka
Kobyłká slipéńka.
Zaczepílisia za peń
Prostojałi cieły deń.
Ani drow, ani łuczyny
Ono deń zwołoczýli.
Ryboły

Oj, kotoczku, kotoczku
Zrobíw ty nam szkodoczku
Wsie kružoczkí poskidáw
A naszomu tak oddáw.
Ryboły

Soroka, worona
Po prýpieczku chodíta
Dietiam kászku warýla
Tomú dałú, tomú dałá
A tomú szýjku zakrunúla
A samá fyr-fyr-fyr poletieła
Do kryniči wodu píti
Na beruozku hnizdó wíti.
I na diedka kłuniu sieła.
Studziwody

- Łasoczka-rýboczka, de była?
 - U poli!
 - Szto robíla?
 - Krosna tkála!
 - Szto zatkála?
 - Kusok sála!
 - De podietla?
 - Myszka zjéla!
- Ryboły*

Kotiľásie torba
Z wysokoho horba
A w tuoj tórbi chlieb, pszenicia
Z kim ty choczesz
Z tym dielisia.
Ryboły

Skoczyw kuot czérez pluot
Zhubíw nahawíci
Diewki szli i naszlí
Sszylí rukawíci.
Ryboły

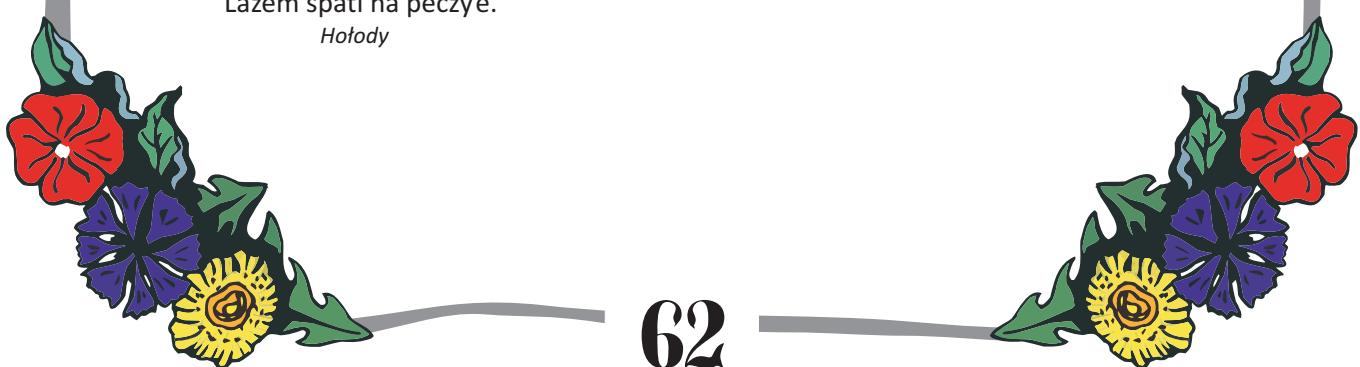
Hojda-ta, hojda-ta
Lúbiat méne dwa Laszá
Odín lúbit, kábat kúpit
Druhí lúbit, súkniu kúpit
A u kabáty hréczku rwáty,
A u sukiénci tánciowaty.
Reduty

Hoj da-da, hoj da-da
Pojedémo do paná
A toj pan na werbie
I stryláje w worobie
Nastryláw kúpku
Zbudowáw búdku
Na tuoj búdcu diwosa
Werbowýja kolosa
Pojedémo do liesa
Naderémo týczki
Popletémo postelcie
Lážem spáti na peczye.
Hołody

Hrypýno-łupýno idy do mené
Neczoho ne búdesz robýty w mené.
Ne búdesz robýty neczoho w mené.
W mené je wowczok – wymýje horszczok
W mené je sowá – napeczé samá,
Napeczé, napeczé, napeczé samá.
W mené je sokuot,
Nawáryt, podáśc na stuot.
Podáśc, podáśc, podáśc na stuot.
W mené je kaczkí
Popráczut, pomýjut łożkí
Pomýjut, pomýjut, pomýjut łożkí.
Prybautka z Malinnik

Taciowála rýba z rákom,
A petrúszka z pasternákom
A cibúla z czasnykóm
A babúla z didulóm.
Hołody

Wýszla bába na hulíciu
Poskakála kozaká
Posadíla stára bába
Na dwuoch jáyciach husaká.
Siediew husák týždeń
Siediew dwie nedie- Pryszlá bába pohlidieli
Mýszy jájcia zjéli.
Hołody

Kołychála bába diera
Od snedania do obieda
Na wulchowuj zérdci,
A died spáty to ne chocze
Tuolko z baboj žartowáty.
Kołychála bába unúka
I wchopíta woknom súka.
A ty súczka ne breszý.
Lepiej wnúczka prynesí.
Tanciowála bába z diedom
I zhubíta tórbu z chliebom,
O, to z tobie tanciowánie,
Szto zhubíta charczowánie.

Reduty

Jak wyskóczyw worobiej
Na prypyczku dýwo
Jak nažaw wuon pszenyczérki
Narobýw wuon pýwa
Sztýry týczki chmélou daw
A potuom žałowaw
Staw dúmku dumáty
I hostý zbyráty.
My z komára-komarýka
Sála nadowbemo
My z komára-komarýka
Kuwbas norobiemo
Sztýry sali nasolili
Sto kuwbás narobýli
Scháby prypykalí
Do stołu ow dawali.
Jak pryletiew worobiej
Hostý wyhladáty
Wuon zazdriew małym oczkom
Wže j kroszku wydáty.
Ležít kruk-krytel
Za im brat – žurawél
I joho synýci –
Ruodnyja sestryci.
A soroka biełoboka
Piecz wymytáje.
A worona starożona
Pyrohí sadzáje.
A synýci na polici
Nożeńkamy tup-tup
Kob nam buli warenýki,
To my jeli b tut-tut.
Czorny kruk, wzláwszy z ruk
Staw hostý honýty
A soroka z péczy
Músyła utéczy.

Prybautka z Malinnik

Змест

Чый то садочок (<i>Грэдэліе</i>)	5
Там по мосціку (<i>Грабовэць</i>)	7
Ой, там по травіе (<i>Грабовэць</i>)	9
Біегла свінка (<i>Грабовэць</i>)	11
Васілёва маті (<i>Орыгешково</i>)	13
Прылетала ластовонька (<i>Грабовэць</i>)	15
Панна Марыя (<i>Орыгешково</i>)	17
Дожджык, дожджык (<i>Рыболы</i>)	19
Люлі, люлі, люлі, прылетелі куры (<i>Рыболы</i>)	21
Кую, кую нүожку (<i>Рыболы</i>)	23
А-а-а коткі два (<i>Голоды</i>)	25
Люлі, люлі, люлі (<i>Рыболы</i>)	27
Біегав зайчык по капусті (<i>Рыболы</i>)	29
Кую, кую нүожку (<i>Рыболы</i>)	31
Ой, коточку, коточку (<i>Рыболы</i>)	33
Сорока, ворона (<i>Студзіводы</i>)	35
Ласочка-рыбочка, дэ была (<i>Рыболы</i>)	37
Котіласе торба (<i>Рыболы</i>)	39
Скочыв куот чэрэз плуот (<i>Рыболы</i>)	41
Гойда-та, гойда-та (<i>Рудуты</i>)	43
Гой да-да, гой да-да (<i>Голоды</i>)	45
Грыпыно-лупыно (<i>Маліннікі</i>)	47
Танцёвала рыба з раком (<i>Голоды</i>)	49
Вышла баба на гуліцу (<i>Голоды</i>)	51
Колыхала баба дыеда (<i>Рудуты</i>)	53
Як выскочыв воробіей (<i>Маліннікі</i>)	55